

wiadomości

ŁĄCKIE

ISSN 2543-4160

Oplatek

*Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny,
Przy wejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie,
Ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny
Najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie.*

Cyprian Kamil Norwid

*Pełnych radości Świąt Bożego Narodzenia spędzonych
w gronie najbliższych, a w Nowym Roku 2018 dużo zdrowia
i realizacji wszystkich planów i zamierzeń
życzą*

*Bernadetta Wąchata-Gawetek
Przewodnicząca Rady Gminy Łącko*

*Jan Dziedzina
Wójt Gminy Łącko*

W NUMERZE:

Informacje z Gminy Łącko: ■ inwestycje ■ kultura ■ wydarzenia ■ z życia szkół ■ sport

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
oraz szczęśliwego Nowego Roku 2018

życzą

Dyrektor i Pracownicy Gminnego
Ośrodka Kultury w Łącku

Międzyszkolny Konkurs „Szopka Betlejemska” Finał Gminny

Paweł Gierczyk – SP Jazowsko – I miejsce

Emilia Baran – SP Zabrzeż – II miejsce

Amelia Duda – SP Kicznia – III miejsce

Lucjan Basiaga – SP Obidza – wyróżnienie

Patrycja Kozik – SP Kadcza – wyróżnienie

Karol Babik – SP Maszkowice – wyróżnienie

Justyna Czech – SP Szczereż – wyróżnienie

Nikola Niemiec – SP Czarny Potok
– wyróżnienie

Szymon Wysopal, Dawid Wysopal, Wojciech
Augustyniak – SP Zagorzyn – wyróżnienie

Powstał nowy kompleks boisk rekreacyjnych przy Zespole Szkolno - Przedszkolnym w Łącku

13 listopada br. został oddany do użytkowania kompleks sportowo – rekreacyjny zlokalizowany na terenie Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Łącku. Dzięki sprawnej realizacji prac przez Zakład Remontowo – Budowlany Pana Wiesława Czopa z Podegrodzia w ciągu niespełna 4 miesięcy zostały wykonane trzy boiska sportowe do piłki ręcznej, siatkówki, koszykówki, bieżnia oraz skocznia do skoku w dal. Zamontowane zostały

urządzenia siłowni powietrznej oraz ławeczki parkowe.

Zmodernizowano plac zabaw poprzez wykonanie nowej nawierzchni bezpiecznej z poliuretanu oraz zamontowano nowe urządzenia na placu zabaw tj. piaskownica, bujaki, huśtawki. Teren został ogrodzony i oświetlony energooszczędnymi lampami LED oraz objęty monitoringiem wizyjnym.

Realizacja inwestycji była możliwa dzięki pozyskanej przez Gminę Łącko

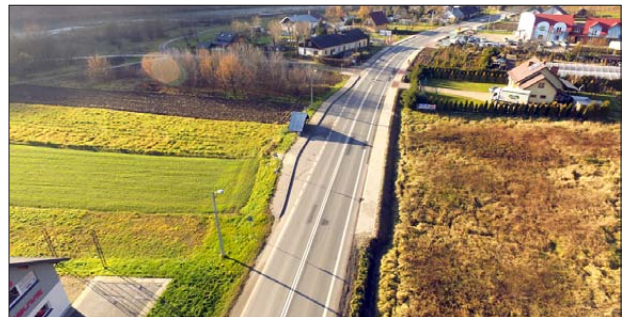
dotacji celowej z Ministerstwa Sportu, w wysokości 858 024 zł, którą należało wydatkować i rozliczyć w bieżącym roku budżetowym, dlatego też podziękowania należą się urzędnikom gminnym którzy bardzo sprawnie realizowali inwestycję począwszy od wniosku aplikacyjnego, koordynacji robót i rozliczenia inwestycji.

Wartość całej inwestycji wyniosła 1 225 748 zł, z czego kwota 367 724 stanowi wkład własny gminy.

Oddano do użytku chodniki w Jazowsku

Zakończone zostały prace przy budowie chodników w ciągu drogi wojewódzkiej nr 969 w Jazowsku na odcinku przebiegającym przez os. Opijówka. Zadanie realizowane było przez Gminę Łącko przy udziale finansowym Województwa Małopolskiego i obejmowało budowę obustronnych chodników o łącznej długości 976 mb.

Wartość wykonanych robót wyniosła 505 645 zł, z czego kwota 238 771 zł to udział Województwa Małopolskiego. Nowo wybudowane chodniki znacząco wpłyną na poprawę bezpieczeństwa pieszych korzystających z drogi wojewódzkiej oraz zwiększą estetykę przestrzeni publicznej w Jazowsku.

Zakończono remont dróg w Czarnym Potoku, Kiczni, Woli Kosnowej i Zabrzeży

Oddano do użytku drogi w Czarnym Potoku, Kiczni, Zabrzeży i Woli Kosnowej. Gmina Łącko pozyskała na ten cel kwotę 450 tys. zł ze środków na usuwanie szkód powodzio-

wych powstałych w poprzednich latach. W sumie za blisko 698 tys. wyłonieni w postępowaniu wykonawcy wyremontowali 2 194 m.b. gminnych dróg.

Kwartalnik Gminy Łącko

wiadomości
ŁĄCKIE

Redaguje zespół pod kierunkiem Bernadetty Wąchały-Gawełek

Adres redakcji:

Gminny Ośrodek Kultury w Łącku
33-390 Łącko 23A

tel./fax 18 444 61 69 | e-mail: gok@lacko.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo do wyboru i skracania materiałów dostarczonych do Wiadomości Łąckich bez zgody autorów artykułów.

Dostawa sprzętu szkolnego do szkół w ramach projektu „Innowacyjne rozwiązania cyfrowe w szkołach podstawowych powiatu nowosądeckiego”

24 listopada 2017 r. uczniowie i nauczyciele trzech szkół z terenu Gminy Łącko tj. Szkoły Podstawowej w Zabrzeży, Szkoły Podstawowej w Szczereżu oraz Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Kadczy otrzymali sprzęt teleinformatyczny i materiały dydaktyczne między innymi: zestawy robotów Lego Wedo, laptopy, zestawy do nauki programowania.

W odbiorze sprzętu uczestniczyli: Pani Lucyna Citak - Dyrektor Samorządowego Centrum Usług Wspólnych Gminy Łącko, Pani Sabina Sułkowska – specjalista ds. projektów Fundacji Silver Economy w Nowym Sączu, Pan Ludomir Krawiński oraz dyrektorzy poszczególnych szkół: Pani Bogusława Zauska, Pan Stanisław Szarkowski i Pan Grzegorz Baran.

Sprzęt został zakupiony w ramach projektu „Innowacyjne rozwiązania cyfrowe w szkołach podstawowych powiatu nowosądeckiego” realizowanego przez Fundację Silver Economy w partnerstwie z Województwem Małopolskim – Małopolskim Centrum Doskonalenia Nauczycieli w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa, Oś Priorytetowa III Cyfrowe kompetencje społeczeństwa, Działanie 3.2 Innowacyjne rozwiązania na rzecz aktywizacji cyfrowej, ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Głównymi celami projektu są:

- nabycie kompetencji cyfrowych wśród uczniów klas I-III szkół podstawowych z gmin wiejskich i wiejsko-miejskich powiatu nowosądeckiego;

- zwiększenie zasobów technicznych szkół podstawowych;
 - podniesienie dostępności i jakości do innowacyjnych rozwiązań technologicznych w szkołach podstawowych.
- W ramach projektu przeprowadzono szkolenia wyjazdowe dla nauczycieli, natomiast w kwietniu 2018 r. zostaną zorganizowane wycieczki dla uczniów klas I-III.

Trwa realizacja projektu „Nowoczesne kształcenie ogólne w Gminie Łącko”

Końcem listopada odbyła się pierwsza dostawa materiałów i pomocy dydaktycznych do pracowni matematycznych i przyrodniczych. Szkoły objęte projektem wyposażone zostały m.in. w: mapy, globusy, plansze ścienne, zegary, mikroskopy, prasę do roślin zielonych, modele stawu z przekrojem, szkielety, elementy magnetyczne, gry i zabawy logiczne, liczniki, klocki GEO, domino i wiele innych. W przekazaniu pomocy dydaktycznych dla Szkół jako realizatorów projektu, uczestniczył Wójt Gminy Łącko – Jan Dziedzina.

Projekt „Nowoczesne kształcenie ogólne w Gminie Łącko” realizowany jest w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Małopolskiego 2014-2020, 10 Oś Priorytetowa Wiedza i kompetencje, Działanie 10.1 Rozwój kształcenia ogólnego, Poddziałanie 10.1.3 Edukacja w szkołach prowadzących kształcenie ogólne.

Projektem zostali objęci Uczniowie/Uczennice oraz Nauczyciele poniższych szkół:

- a) Szkoła Podstawowa w Obidzy,
- b) Szkoła Podstawowa w Kiczni,

- c) Szkoła Podstawowa w Maszkowicach,
- d) Zespół Szkolno – Przedszkolny w Czarnym Potoku, (Szkoła podstawowa)
- e) Zespół Szkolno – Gimnazjalny w Łącku,
- f) Zespół Szkolno – Gimnazjalny w Jazowsku,
- g) Zespół Szkolno – Gimnazjalny w Zagorzynie (Szkoła podstawowa i Gimnazjum).

Uczniowie, którzy zostali zakwalifikowani do projektu od października biorą udział w zajęciach z Matematyki (zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze grupowe i indywidualne, zajęcia rozwijające dla uczniów zdolnych z matematyki - koła zainteresowań), zajęciach przedmiotów przyrodniczych (koła zainteresowań), zajęciach prowadzonych metodą projektu: Nasz szkolny ogródek, Zwierzęta Zimą, Nasza ścieżka edukacyjna, Nasz kosmos oraz zaję-

ciach z przedmiotów informatycznych.

W ramach projektu zmodernizowano sale informatyczne i matematyczne w szkołach biorących udział w projekcie. Zakupiono do każdej ze szkół: laptopy, tablice interaktywne, stoliki, krzeselka, szafy na pomoce dydaktyczne i szafy do przechowywania komputerów. Wartość w/w inwestycji szacowana jest na blisko 1,5 mln zł.

Całkowita wartość realizowanego projektu wynosi 3 537 267,41 zł, w tym dofinansowanie z UE 3 006 677,29 zł.

Przekazanie sprzętu zakupionego w ramach projektu „Bezpieczna Małopolska”

28 października br. na Remizie OSP w Łącku odbyło się posiedzenie Zarządu Oddziału Powiatowego ZOSP RP w Nowym Sączu, na którym dokonano podsumowania całorocznej działalności, a także wyznaczono priorytety na najbliższe miesiące. Na posiedzeniu Zarządu dokonano również wyboru Prezesa, którym został st. brybg. Paweł Motyka.

Spotkanie stało się okazją do uroczystego przekazania sprzętu strażac-

kiego zakupionego przez Gminę Łącko w ramach programu „Bezpieczna Małopolska 2017” zrealizowanego przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego. Przekazania dokonali: Wójt Gminy Łącko Jan Dziedzina, natomiast Województwo Małopolskie reprezentowała Urszula Nowogórska – Przewodnicząca Sejmiku Województwa Małopolskiego oraz Stanisław Pasoń – Radny Sejmiku Województwa Małopolskiego.

Sprzęt strażacki w tym roku otrzymała jednostka OSP z Zabrzeży, a było to m. in.

- dwa agregaty prądotwórcze,
- akumulatorowy maszt oświetleniowy,
- motopompa szlamowa,
- kompletne umundurowania strażaka.

Wartość całego projektu wyniosła 20 984,00 zł brutto, w tym dofinansowanie 10 492,00 zł.

Podpisano umowę na budowę ronda w Zabrzeży

18 października w starszadeckim Centrum Pielgrzymowania odbyło się spotkanie poświęcone uroczystemu podpisaniu dwóch umów zawartych między przedstawicielami władz województwa z Leszkiem Zegzdą – członkiem Zarządu Województwa i Urszula Nowogórską - Przewodniczącą Sejmiku Województwa Małopolskiego na czele, a wykonawcami robót będących przedmiotem tych umów, jakimi są: budowa 20-kilometrowego odcinka trasy EuroVelo z Barcic do Wielogłów, oraz budowa bezkolizyjnego ronda w Zabrzeży.

W spotkaniu uczestniczyli również wóldarze gmin, których dotyczą planowane inwestycje.

Dla mieszkańców naszej gminy szczególnie ważne jest zawarcie drugiej z wymienionych umów, gdyż po ponownie przeprowadzonej procedurze przetargowej udało się rozstrzygnąć przetarg i wyłonić wykonawcę odpowiedzialnego za realizację zadania, które będzie polegało na kompleksowej przebudowie drogi wojewódzkiej 969. Dzięki dofinansowaniu samorządu województwa małopolskiego już niebawem ruszy pierwszy etap inwestycji.

W ramach zadania firma Strabag z o.o. przebuduje tradycyjne skrzyżowanie DW 968 oraz 969 w Zabrzeży, które zastąpi bezkolizyjne rondo. Koszt inwestycji będzie wynosił 3,3 mln zł.

Fot. UM Stary Sącz

Dzień Edukacji Narodowej w Gminie Łącko

16 października 2017 r. w Hali Widowiskowo-Sportowej w Łącku odbyło się uroczyste spotkanie nauczycieli i pracowników oświaty z okazji Dnia Edukacji Narodowej, którego organizatorami byli Wójt Gminy Łącko – Jan Dziedzina oraz Dyrektor Samorządowego Centrum Usług Wspólnych Gminy Łącko – Lucyna Citak. W uroczystości wzięli udział zaproszeni goście: Bernadetta Wąchała-Gawełek – Przewodnicząca Rady Gminy Łącko, Radni Gminy Łącko, Paweł Dybiec – zastępca Wójta Gminy Łącko, Wojciech Jamro – sekretarz Gminy Łącko, Magdalena Śliwińska – prezes ZNP oddział w Łącku, Józef Strączek – dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Łącku, Paweł Czepielik – kierownik Zakładu Gospodarki Komunalnej w Łącku, dyrektorzy szkół i przedszkoli, nauczyciele, pracownicy oświaty oraz emerytowani pracownicy.

Podczas uroczystości wręczone zostały dyrektorom oraz nauczycielom szkół nagrody Wójta za bardzo dobre wyniki w pracy dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej.

Nagrody otrzymali:

Dyrektorzy szkół: Barbara Stolarśka, Halina Setlak, Danuta Potoniec, Danuta Kałużna.

Wicedyrektorzy: Małgorzata Giemzik, Rafał Gałysa.

Nauczyciele: Lidia Gonciarz, Maria Kramarczyk, Cecylia Zbozień, Ewa Aleksander-Obrzut, Ewa Fałowska, Elżbieta Wojak, Elżbieta Klag, Barbara Duda, Władysława Poręba, Maria Zięba, ks. Paweł Przybyło, Michał Czaplinski.

Życzenia nauczycielom oraz pracownikom oświaty złożyli: Przewodnicząca Rady Gminy – Bernadetta Wąchała-Gawełek, prezes ZNP – Magdalena Śliwińska, Wójt Gminy – Jan Dziedzina oraz dyrektor SCUW – Lucyna Citak. Uroczystość uświetniła Kapela góralska.

Po części oficjalnej dyrektor SCUW i Wójt Gminy Łącko zaprosili zgromadzonych gości na poczęstunek, który był znakomitą okazją do rozmów między pracownikami szkół.

Zakończono prace przy Remizie OSP w Kiczni

Ukończono remont remizy Ochotniczej Straży Pożarnej w Kiczni – zakres robót obejmował termomodernizację obiektu i remont posadzek oraz wymianę stolarki zewnętrznej. Wartość wykonanych robót wyniosła 49 546,88 zł.

Zadanie zostało dofinansowane z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie w wysokości 10 372,02 oraz ze środków Województwa Małopolskiego w ramach konkursu „Małopolskie remizy 2017” w kwocie 12 534,00 zł.

Zakończono prace renowacyjne przy kapliczce w Zagorzynie

Zakończono remont dachu kapliczki zlokalizowanej na działce ewidencyjnej nr 736 w Zagorzynie. Wartość wykonanych robót wyniosła 6 860,00 zł brutto.

Zadanie zostało dofinansowane z funduszy Województwa Małopolskiego w wysokości 3 000,00 zł.

Kolejne środki na remont infrastruktury drogowej

Gmina Łącko 14 listopada 2017 r. otrzymała promesę na kwotę 180 tys. zł do wykorzystania w bieżącym roku budżetowym z przeznaczeniem na dofinansowanie zadań:

1. Remont drogi gminnej nr 292120 K Wola Kosnowa - Remiza Koszary w miejscowości Wola Kosnowa w km od 0+407-0+592 .
2. Remont drogi gminnej nr 292105 K Wola Kosnowa - Górki Koszary w miejscowości Wola Kosnowa w km od 0+000-0+300

DAWNA ŚCIEŻKA „POZA OGRODY” ZAMIENI SIĘ W PIĘKNĄ ULICĘ

Już po raz trzeci z rzędu wniosek złożony przez gminę Łącko w ramach Programu Rozwoju Gminnej i Powiatowej Infrastruktury Drogowej na lata 2016-2019 uzyskał wysoką ocenę i zapewnił sobie dofinansowanie. W latach 2016 i 2017 z przedmiotowego programu gmina zrealizowała przebudowę drogi gminnej Zarzeczce – Przez Wieś oraz drogi gminnej Kadcza – Stara Droga za kwotę 2 014 198 zł z czego kwota 1 006 972 zł to otrzymane dofinansowanie z budżetu państwa. W tegorocznym naborze złożono 93 wnioski na dofinansowanie dróg gminnych oraz dróg powiatowych z czego 21 odpadło na etapie oceny formalnej. W wyniku oceny merytorycznej dofinansowanie uzyskały 24 inwestycje gminne i 12 inwestycji powiatowych.

W bieżącym roku gmina złożyła wniosek na budowę drogi gminnej Łącko-W Górki, która stanowić będzie

połączenie komunikacyjne łączące drogę powiatową Łącko-Czarny Potok z drogą wojewódzką nr 969 Stary Sącz – Nowy Targ. Będzie to dodatkowe i alternatywne rozwiązanie komunikacyjne centrum miejscowości dostępne jedynie dla samochodów o tonażu do 10ton. Droga będzie posiadać jezdnię o szer. 5,00 m (dwa pasy ruchu po 2,50 m) z poszerzeniami na łukach, chodnik lewostronny szer. 2,00 m, pobocze prawostronne szer. 0,75 m, odwodnienie w formie kanalizacji deszczowej z odprowadzeniem wód do gruntu poprzez zastosowanie studni chłonnych. Posiadać będzie również oświetlenie uliczne z zastosowaniem opraw LED, dla odciążenia centrum miejscowości Łącko zaprojektowano 40 miejsc postojowych dla samochodów osobowych, które umożliwią dostęp do budynków

użyteczności publicznej tkj. urząd gminy, posterunek policji, przedszkole samorządowe, dworzec autobusowy. Wartość zaplanowanych robót ustalono na kwotę 1 300 tys. zł z czego kwota 550 tys. to dofinansowanie ze środków programu. Planowany termin realizacji zadania marzec – sierpień 2018 r. Prace nad przygotowaniem inwestycji

do realizacji trwały dwa lata, spotkały się z dużym zrozumieniem właścicieli gruntów, po których ma przebiegać planowana droga – część z nich przekazała nieodpłatnie na rzecz gminy wydzielone części swoich działek wchodzące w zaprojektowany pas drogowy. Pozostałe grunty zostały przejęte w oparciu o uzyskaną decy-

zję zezwolenia realizacji inwestycji drogowej. Należy zaznaczyć, że tylko dzięki pozytywnemu podejściu, przychylności i wsparciu jakie otrzymaliśmy od właścicieli gruntów udało się w wymaganym terminie uzyskać ww. decyzję, która była warunkiem niezbędnym do ubiegania się o zewnętrzne finansowanie.

PD

III Gminny Konkurs Piosenki Patriotycznej i Żołnierskiej „PÓKI POLSKA ŻYJE W NAS...”

8 listopada w Sali Gminnego Ośrodka Kultury w Łącku odbył się III Gminny Konkurs Piosenki Patriotycznej i Żołnierskiej pod hasłem „Póki Polska żyje w nas...”, w którym wzięło udział blisko pięćdziesięciu uczestników. Wokaliści prezentowali się w trzech kategoriach wiekowych: kat. I – kl. I-III SP, kat. II – kl. IV-VI SP, kat. III – kl. VII SP, gimnazja i szkoły średnie. Występy oceniało jury w składzie: Monika Rębilas – wokalistka, nauczycielka śpiewu, członkini IVTOM International Voice Teachers of Mix, instruktor Ogniska Muzycznego, Mariusz Gorczowski – nauczyciel muzyki, instruktor Ogniska Muzycznego i Marek Lipień – instruktor Ogniska Muzycznego, muzyk Orkiestry Dętej im. T. Moryto. Po przesłuchaniach wszystkich młodych wokalistów, komisja narodziła i wyróżniła następujące osoby:

kat. I – kl. I-III SP

- I m-ce: Joanna Gromala
– SP w Zarzeczcu
II m-ce: Anita Bawelkiewicz
– SP w Zabrzeży
III m-ce: Anna Opyd
– SP w Szczereżu

kat. II – kl. IV-VI SP

- I m-ce: Dominika Podobińska
– SP w Czarnym Potoku
II m-ce: Klaudia Rams
– SP w Łącku
III m-ce: Agata Jasiurkowska
– SP w Kiczni
wyróżnienia: Julia Ferenc
– SP w Zabrzeży,
Aleksandra Gromala
– SP w Zarzeczcu,
Małgorzata Mąka
– SP w Zagorzynie

kat. III – kl. VII SP, gimnazja i szkoły średnie

- I m-ce: Martyna Dybiec
– SP w Łącku
Łucja Jasiurkowska
– SP w Łącku
III m-ce: Jan Ruciński
– SP w Zagorzynie

Nagrody i dyplomy ufundowane przez GOK, wręczyli dyrektor placówki Józef Strączek oraz członek jury Marek Lipień.

Serdecznie dziękujemy dzieciom i młodzieży za tak liczny udział w konkursie, aktywną postawę patriotyczną i wysoki poziom artystyczny. Nauczycielom i opiekunom dziękujemy za przygotowanie uczestników i dobór stosownego repertuaru dla wykonawców.

GMINNE OBCHODY Narodowego Święta Niepodległości w Łącku

Niezwykle uroczysty przebieg miały gminne obchody Narodowego Święta Niepodległości w Łącku. Rozpoczęły się one 10 listopada Wieczorem Patriotycznym w Remizie OSP w Łącku.

Wzruszający montaż słowno-muzyczny zaprezentowała młodzież ze Szkoły Podstawowej w Jazowsku, kierowanej przez dyrektora Bogusława Łatkę. Całe widowisko zostało przygotowane przez nauczycielki: Mirosławę Potoczek i Bogusławę Matusiewicz-Faron, konsultacji historycznych udzielili Mirosława i Cezary Łanikowie, o stronę muzyczną zadbał Mirosław Hejmej, o dekoracje Wanda Talarczyk i Wioleta Gałysa, a nad całością czuwał wicedyrektor szkoły Rafał Gałysa.

Młodzież przedstawiła przy pomocy słowa i muzyki drogę Polski do niepodległości, całość podkreślały świetnie dobrane kostiumy sceniczne. Następnie zaprezentowały się laureatki III Gminnego Konkursu Piosenki Patriotycznej i Żołnierskiej pn. „Póki Polska żyje w nas...”. Jako pierwsza wystąpiła Dominika Podobińska z ZSP w Czarnym Potoku w piosence, do której słowa napisała Ewa Zawadzka zatytułowanej „Tu wszędzie jest moja Ojczyzna”. Potem utwór z repertuaru Ireny Santor pt. „Powrócisz tu” zaśpiewała Łucja Jasiurkowska ze SP w Łącku, zaś następnie symboliczną i niezwykle wymowną pieśń z repertuaru Jacka Kaczmarskiego pt. „Mury” wykonała Martyna Dybiec, również z łąckiej szkoły.

Potem przyszedł już czas na najmłodszych. Przed publicznością zaprezentowali się uczniowie Ogniska Muzycznego w Łącku przygotowani przez Marka Lipienia, którzy z towarzyszeniem Orkiestry Dętej im. Tadeusza Moryto z Łącka oraz jej solistów wykonali „Kwiaty polskie” i „Serce w plecaku”.

Z kolei Chór Parafialny „Zew gór” prowadzony przez Marcina Wnęka swój koncert rozpoczął najstarszą polską pieśnią religijną, czyli „Bogurodzicą”. Usłyszeć również można było „Gaude Mater Polonia”, a także „Pieśń partyzancką” (na trzy głosy równe w opr. Tadeusza Moryto), „Szumi bór” (na chór mieszany w opr. Tadeusza Moryto i Marcina Wnęka) i „Dla Ciebie Polsko droga”, czyli hymn Szkoły Podstawowej w Łącku (śł. Stanisław Wąchała, muz. Stefan Franczyk, opr. Marcin Wnek). Pomiędzy utworami wiersz jednej Joanny Klimczak pt. „Grób nieznanego człowieka” zacytowała Agnieszka Gromala.

Całość tego patriotycznego spotkania zakończyła „Wiązanka historyczna” wykonana przez Orkiestrę Dętą im. Tadeusza Moryto z Łącka, którą dyrygował Krzysztof Madziar oraz solistów: Annę Gromalę, Iwonę Gałysę i Marcina Wnęka. We wspólne śpiewanie piosenek żołnierskich takich jak: „Wojen-

Joanna Klimczak

-grób nieznanego człowieka-

*pod brzozą zgarbioną
na skraju lasu
jest bezimienna mogiła
nikt tam nie chodzi
nikt nie pamięta
kogo tam ziemia przykryła*

*może to żołnierz
co za Polskę zginął
a może cała rodzina
co pod podłogą
swoich sąsiadów
przed zwierzętami chroniła
może dziewczyna
co za chłopcem tęskniąc
którego wojna zabrała
przed bydłętami-wyzwoleńcami
w głęboką studnię skakała*

*dłaczego milczysz brzozo
zgarbiona?!
czemuś na prośby tak głucha?!*

*i tylko bór szumi historię
z nadzieją
że ktoś jej wysłucha...*

ko, wojenka”, „Przybyli ułani”, czy też „Marsz I Brygady” włączyli się wszyscy biorący udział w uroczystości. Nie dziwi więc fakt, że po zakończeniu owacje długo nie milkły.

11 listopada o godz. 9.00 wszyscy zgromadzili się w łąckim kościele parafialnym, gdzie odbyła się Msza Św. z intencji Solidarności Rolników za naszą Ojczyznę przez proboszcza parafii ks. dr. Janusza Paciorka. Poprowadziła ją uroczyste odsłonięcie ob-

razu Matki Bożej w ołtarzu głównym, zaś następnie młodzież wprowadziła wszystkich w nastrój Narodowego Święta Niepodległości. W swojej homilii ks. Paweł Przybyło mówił o różnych wymiarach patriotyzmu, oprawę liturgii zapewnił Chór Parafialny „Zew Gór”.

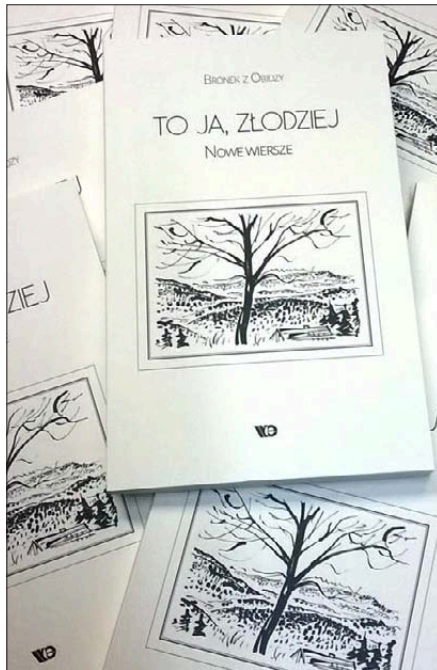
Po zakończeniu Eucharystii wszyscy zebrani udali się na Plac Marszałka Józefa Piłsudskiego, gdzie po wspólnym odśpiewaniu Hymnu Państwo-

wego, delegacje złożyły kwiaty pod pomnikiem.

Króciutki montaż słowno-muzyczny zaprezentowały dzieci z Grupy Teatralnej „Berecik” wspierane przez Chór Parafialny „Zew Gór”.

Na zakończenie uroczystości głos zabrał Wójt Gminy Łącko Jan Dziezdziński, który podziękował wszystkim za włączenie się w obchody i wspólne przeżywanie Narodowego Święta Niepodległości w Łącku. (b.g.)

Promocja najnowszego tomu poezji Bronka z Obidzy w Krakowie

już doskonale znało twórczość Bronka, ale sporo osób przyszło również po raz pierwszy. Wśród obecnych znaleźli się również uznani poeci jak Józef Baran, czy Józef Janczewski. W klimatycznej sali płynęła Bronkowa poezja, przenosząc obecnych w jego świat...

Wielka jest nasza radość, że nasz Bronek z Obidzy jest doceniany w coraz szerszych kręgach. Gratulujemy z całego serca, a nowym fanom Bronkowej poezji życzymy wielkiego zaczytania.

(b.g.)

zdj. Marzena Setlak

Naszym Czytelnikom proponujemy tytułowy wiersz z tego tomiku.

To ja, złodziej

*Gdyby to, co w sercu
przełożyć na język
to powiem ci, Panie,
że lubię jak odchodzisz,
a ja za plecami,
gdy nie patrzysz na mnie,
mogę głodnej Ewie
podarować owoc.*

*Masz tyle jabłoni,
tyle pięknych sadów,
więc nie dziw się głodnym.
Słyszysz! To ja, złodziej.*

*Udajesz, że nie słyszysz,
więc wszystko rozumiesz
i za to cię kocham, Panie,
gdy odchodzisz.*

22 listopada w Klubie Dziennikarzy „Pod Gruszką” w Krakowie odbyło się spotkanie autorskie, a także promocja nowego tomu poezji Bronka z Obidzy zatytułowanego: *To ja, złodziej. Nowe wiersze* z ilustracjami Jarosława Czai. Pomysłodawcą spotkania był prof. Bolesław Faron, zaś wiersze czytał aktor krakowski Tadeusz Kwinta. Klub Dziennikarzy wypełniony był do ostatniego miejsca. Wielu z obecnych

Spotkanie z Poezją

8 grudnia w hali widowiskowo-sportowej w Łącku odbyło się Spotkanie z Poezją dwojga wyjątkowych autorów Bronka z Obidzy Kozieńskiego i Marzeny Setlak. Grudniowy wieczór jak najbardziej sprzyjał takim spotkaniom, a że główni bohaterowie wydarzenia byli nietuzinkowi, to sala wypełniła się po brzegi.

Licznie zebranych uczestników powitał dyrektor GOK w Łącku Józef Strączek, a następnie w klimat wydarzenia wprowadził wszystkich duet skrzypcowy w składzie Gabriela Matusiewicz i Amelia Basta, uczennice Szkoły Muzycznej II stopnia w Nowym Sączu, rozpoczynając swą muzyczną drogę w łąckim Ognisku Muzycznym.

Potem już nadszedł czas Poezji. Przewodząca spotkanie Bernadetta Wąchala-Gawełek, przypomniała dokonania Bronka z Obidzy, a także jego niezwykłą twórczość zamkniętą już aktualnie w pięciu tomikach poezji. W trakcie rozmowy można było dowiedzieć się, ile razy autor czyta po napisaniu swoje wiersze i dlaczego lubi... dworce kolejowe. Można było również wysłuchać utworów zespołu Byle do góry, który śpiewa teksty Bronka.

Potem nadszedł czas na opowieść o niezwyklej przyjaźni, jaka połączyła dwoje autorów, tj. Marzenę i Bronka, o tym jak przeczytał kilka przesłanych przez nią wierszy, jak się nimi zachwycił i zachęcił do dalszego pisania. Historię twórczości Marzeny Setlak można

było zobaczyć na wyświetlonym filmie, często zabawnym, często wzruszającym. Kilkanaście jej wierszy odczytała przyjaciółka Magdalena Talar.

Niespodzianką dla obydwójga autorów było odczytanie ich poezji przez aktora Teatru Nowego w Nowym Sączu Józefa Więclawka. Potem zaś swoje wybrane wiersze przeczytał sam Bronk z Obidzy.

Na zakończenie spotkania nadszedł czas na podziękowania. Pierwszy pospieszył z nimi Wójt Gminy Łącko Jan Dziedzina, który powiedział: Jesteśmy z Was dumni. Potem z gratulacjami podchodzili m.in. dyrektor GOK, kierowniczka Gminnej Biblioteki Publicznej w Łącku Katarzyna Gromala oraz licznie przybyli goście.

Był czas na chwilę rozmowy, wpisanie dedykacji w książkę, na zachwycenie się po raz kolejny tą wyjątkową poezją... nikomu jakoś się nie spieszyło, czas się na chwilę zatrzymał...

(b.g.)

zdj. Adam Kwiatek i arch. GOK

Marzena Setlak

*Stara bieda, zamiast nowej,
na dzień dobry,
jak powszedni chleb: bez masła
też smakuje.
Kij od miotły, tak praktyczny,
jak i prosty,
tak ta bieda oswojona byt ratuje.*

*Stara miłość, zamiast nowej,
na śniadanie,
bez tęsknoty, lecz na ciepło
też smakuje.
Nie rdzewieje i nie daje
do myślenia.
Nie ten młody, lecz staruszek
wciąż to czuje.*

*Stara przyjaźń, zamiast
nowych pochlebstw setki,
czuje prawdę, mówi szczerze
kiedy boli.
I nie dalej, ale bliżej życie zmienia,
bo w potrzebie nie odgrywa
tylko roli.*

*Stare grzechy, zamiast nowych
na dokładkę,
segregują pod Dekalog czyny,
słowa.
Bóg nie lubi nienawiści, zdrady,
zbrodni,
więc na nowo wciąż przebacza
i przytula.*

6 grudnia Św. Mikołaj odwiedził Gminę Łącko. Widać, że nasi Mieszkańcy byli grzeczni, bo święty miał wór pełen prezentów dla wszystkich...

zdj. arch. GOK i Związek Podhalan Jazowsko

Spotkanie z Mikołajem

Jak tradycja nakazuje, Święty Mikołaj odwiedza na całym świecie dzieci, które niecierpliwie czekają na Niego z bijącym sercem i wypiekami na buźkach. Tak też się stało w Gminie Łącko. Św. Mikołaj zapowiedział swoją wizytę w Zespole Świetlic Środowiskowych w Łącku. Na to spotkanie licznie przybyli rodzice i ich pociechy. Zawitał tu również Wójt Gminy Łącko - Pan Jan Dziedzina. Mikołaj przywiózł ze sobą worki pełne niespodzianek – prawie

250 paczek. Dla urozniczenia tej uroczystości wystąpili dzieci i młodzież z Zespołu Świetlic Środowiskowych w Łącku z okolicznościowym mikołajkowym programem. Występ bardzo się podobał i został nagrodzony gromkimi brawami.

Wszyscy obdarowani bardzo dziękują Mikołajowi za prezenty i zapraszają go za rok.

U. Ciesielka

AKTYWNY SENIOR 60+

23 listopada 2017 roku w Restauracji „Pod Jabłonią” odbyło się uroczyste spotkanie uczestników projektu socjalnego pn. „Aktywny senior 60+” realizowanego przez Gminę Łącku. Uroczystość łączyła dwie okoliczności „Dzień seniora” obchodzony 14 listopada oraz przypadające na dzień 30 listopada „Andrzejki”. W uroczystości udział wzięli licznie zgromadzeni uczestnicy projektu, Przewodnicząca Rady Gminy - Pani Bernadetta Wąchała-Gawęłek, Wójt Gminy Łącko - Pan Jan Dziedzina, Zastępca Wójta Gminy Łącko - Pan Paweł Dybiec, Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącku - Pan Artur Kotas oraz pracownicy socjalni Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącku. Seniorzy w wyśmienitych humorach, przy samodzielnie wybranej i przygotowanej

muzyce oraz pysznym jedzeniu bawili się do późna. W czasie uroczystości z własnej inicjatywy Seniorzy odczytali przygotowane przez siebie wiersze oraz odśpiewali ulubione przyśpiewki. Wygląda na to, że wszyscy uczestnicy spotkania bawili się wyśmienicie.

Bardzo miło nam jest patrzeć jaką przyjemność sprawiają uczestnikom projektu takie spotkania i jak swobodnie się na nich czują. Mało co bardziej cieszy jak uśmiech zadowolonego Seniora. A uśmiechów w czasie wczorajszego popołudnia nie zabrakło. Potwierdza to, że realizowany projekt ma sens, a jego odbiorcy potrzebują takiej formy integracji.

A taki oto wiersz zadedykował naszym seniorom poeta Franciszek Opyd:

Pamięć seniora

*Każdy pamięta dziecięcy czas,
gdy były święta, czym pachniał las,
jak młody człowiek nauki brał,
a dzisiaj powie, com z tego miał?*

*Wichry historii niosły nas w dal.
każdy w swej glorii, swój tworzył szmal,
pełnią radości, czuł życia smak,
by dziś w starości, znać jego brak.*

*Na życia scenie, trwasz raz jeden,
całym istnieniem gromisz biedę,
teraz na progu, stojąc jak gość,
dziękujesz Bogu, że masz już dość.*

*Nie żyj przeszłością, wyjdź z ukrycia,
powiedz z radością motto życia:
Choć siwa głowa stresuje nas,
pięknie choć w słowach zatrzymać czas.*

WARSZTATY PLASTYCZNE W KATOLICKIM LICEUM PLASTYCZNYM W NOWYM SĄCZU

Był słoneczny poranek. Na parkingu przy Hali Widowiskowo-Sportowej w Łącku zgromadziliśmy się tłumnie. Z uśmiechem na twarzach, lekką niepewnością, rozpoczęliśmy niezwykłą przygodę ze sztuką.

Autokarem dojechalśmy do Katolickiego Liceum Plastycznego w Nowym Sączu. Zostaliśmy serdecznie

przywitani przez grono nauczycieli – specjalistów z dziedziny rysunku, złotnictwa, grafiki, rzeźby i snycerstwa.

Mogliśmy zwiedzić całą szkołę, wraz z wszystkimi pracowniami. Dowiedzieliśmy się wiele na temat różnych dziedzin sztuki, poznaliśmy warsztat i narzędzia malarza, złotnika, snycerza, rzeźbiarza, jak również technikę batiku

i tkactwa artystycznego. Podziwialiśmy prace wykonane przez uczniów szkoły, które zrobiły na nas ogromne wrażenie.

To nie koniec jednak jeszcze atrakcji, bowiem nauczyciele przygotowali specjalnie dla nas warsztaty artystyczne. Mogliśmy sami spróbować własnych sił. Podzieleni na różne grupy wiekowe udaliśmy się do poszczególnych pra-

cowini pod okiem specjalisty danej dziedziny. Najmłodszy uczestnicy tworzyli prace modułowe malarsko-rysunkowe na dziedzińcu szkoły. Druga grupa wykonała obrazki graficzne w technice m. in. monotypii i gipsorytu. W pracowni rzeźby lepiłiśmy formy przestrzenne z gliny. Pozostałe osoby miały okazję poznać technikę złotnictwa i używać prawdziwego złota tworząc inicjały niczym ze średniowiecznych ksiąg.

Była to niesamowita i bardzo inspirująca przyгода ze sztuką. Myślę, że wszyscy wróci-

liśmy zadowoleni z nadzieją, że kiedyś będziemy mogli tam wrócić.

Zapraszamy wszystkich chętnych do wspólnego, twórczego działania. Od września spotykamy się w pracowni plastycznej mieszczącej się w Hali Widowiskowo-Sportowej w Łącku. Warsztaty plastyczne działają już od kilku lat przy Gminnym Ośrodku Kultury, gdzie otrzymacie wszystkie informacje na temat naszych zajęć.

Magdalena Leszko

BYĆ AKTOREM...

– rozmowa z Józefem Więclawkiem z Teatru Nowego w Nowym Sączu

Józef Więclawek – aktor Teatru Nowego w Nowym Sączu, współpracujący z Teatrem im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, pojawiający się w produkcjach filmowych i reklamach, absolwent krakowskiej szkoły aktorskiej SPOT, mieszkaniec Woli Kosnowej. Cały czas się rozwija i stawia sobie coraz wyżej artystyczną poprzeczkę. Najlepszym tego przykładem jest zdanie, dosłownie w ostatnich dniach, niezwykle trudnego egzaminu eksternistycznego dla aktorów dramatu, organizowanego przez Zarząd Główny ZASP, czyli stowarzyszenia Polskich Artystów, Teatru, Filmu, Radia i Telewizji oraz Zarząd Sekcji Teatrów Dramatycznych ZASP.

O... przypadku, życiowej pasji i niezwykłych ludziach na jego drodze przeczytacie w tym wywiadzie.

– **Dlaczego właśnie aktorstwo?**

J.W. Hmm, w sumie nie wiem.. spadło to na mnie jak grom z jasnego nieba. Pewnego dnia wróciłem z pracy, takiej zwykłej pracy, jadłem obiad i przeczytałem w gazecie, że jest taka szkoła, prywatna szkoła aktorska SPOT w Krakowie i stwierdziłem, dlaczego nie spróbować? I chociaż w szkole (ZS im. św. Kingi w Łącku – przyp. red) miałem już swój kabaret, to nigdy nie myślałem o tym, żeby być aktorem. Nie traktowałem tego zawodu poważnie, nieraz myślałem sobie, jak moż-

na przebierać się za kogoś, udawać, płakać, krzyżeć... nie, to nie było dla mnie. Pamiętam jak kiedyś wybraliśmy się z kuzynem na jakiś casting w Warszawie, taki prosty casting do jakiejś agencji i kiedy czekaliśmy na swoją kolej, usłyszeliśmy, że ktoś w tej sali zaczął krzyżeć, popatrzyliśmy na siebie, zostawiliśmy karty castingowe i wyszliśmy stamtąd (śmiech)... a wracając do szkoły SPOT, po przeczytaniu ogłoszenia zadzwoniłem do szkoły, potem zacząłem w niej naukę i tak powoli maszyna zaczęła ruszać... Choć muszę przyznać, że nie było łatwo, bo na początku nie dawano mi szans, tzn. przez pierwsze pół roku...

– **Jak to? Dlaczego?**

J.W. Bo mój profesor, nie będę wymieniał nazwiska, powiedział mi, że się do tego nie nadaję, ale wystawił mi pozytywną ocenę, abym mógł przejść na drugi semestr. Natomiast dyrektor szkoły Jan Korwin-Kochanowski jednak coś we mnie widział i w sumie wspólnie dali mi szansę. Przełom nastąpił w drugim półroczu, kiedy na zajęciach z wiersza powiedziałem jedną z fraszek Kochanowskiego „Do paniej”, co zostało docenione przez profesora i dyrektora. Podobnie było na zajęciach z etud, kiedy towarzyszyłem jednej z koleżanek w trakcie egzaminu, zdawała ona u tego profesora, który nie dawał mi szans, i poprzez fragmenty scen, które odgrywałem, zostałem dostrzeżony i pochwalony. I już sam za-

uważyłem, że „to” idzie... Cały czas doskonaliłem swój warsztat, te trzy lata szkoły, dały mi bardzo wiele, bo można powiedzieć, że od tego czasu zacząłem już funkcjonować w tym zawodzie.

– **Wiem, że nie od razu po szkole średniej poszedłeś do SPOTu...**

J.W. Dokładnie tak. Miałem dwa lata przerwy, chciałem spróbować sam się utrzymać, znalazłem jedną pracę, drugą, kolejne, pracowałem w różnych branżach, usamodzielniałem się... Kiedy zacząłem naukę w SPOT, to chodziłem na zajęcia w trybie dziennym i zaocznym, miałem taką możliwość, a że mieszkałem w Krakowie, to jeszcze dodatkowo pracowałem. Po trzech latach nauki, powolutku i z wielką pokorą w stosunku do tego, co otrzymuję,

udawało mi się zdobywać jakieś małe role. Pojawił się teatr Nomina Rose prowadzony przez p. Marię Molendę, który realizuje spektakle historyczne, w pięknych strojach, tam wziąłem udział w kilku spektaklach, pojawiały się mniejsze teatry krakowskie i cały czas występowałem w szkolnym teatrze w SPOCIE, gdzie graliśmy np. Umarłych ze Spoon River, czy też Emigrantów Mrożka. To był spektakl dyplomowy mojego kolegi, z którym to jeździliśmy po Polsce. Zacząłem czuć, że z każdym nowym wyzwaniem wspinam się troszeczkę wyżej, bo pojawił się i Teatr Współczesny, potem Teatr im. Juliusza Słowackiego, w którym wystąpiłem w spektaklu Pinokio w reżyserii Jarosława Kiliana. Wszedłem co prawda w drugim sezonie w małątkiej roli Osiółka i do tej pory tam jestem, a od półtora roku jestem w zespole Teatru Nowego w Nowym Sączu założonego przez Wioletkę i Krzysztofa Pomietłów.

– Czy oprócz ról teatralnych pojawiają się inne aktorskie projekcje?

J.W. Oczywiście, po drodze pojawiały się niewielkie produkcje filmowe, czy reklamowe, przy czym tych drugich było więcej.

– Aktorstwo w Twoim przypadku, jak sam powiedziałeś wcześniej „spadło z nieba”. A czy

teraz biorąc pod uwagę te kilka lat doświadczenia oraz swoje obserwacje masz osobę, która jest dla Ciebie wzorem, takiego swojego mentora?

J.W. Oj tak. Nawet kilku. Zaczęło od tego, że w szkole, kiedy wchodziłem w świat aktorski, byli profesorowie, od których wiele się uczyłem, ale dopiero teraz tak naprawdę pojawiają się faktycznie mentorzy, osoby, które chcę naśladować. Może i wcześniej mógłbym myśleć, że chciałem być jak ten, czy tamten, którego znam z jego ról, dla mnie jednak ważniejsze było to, żeby mieć takiego mentora, którego mogę poznać osobiście, mogę się od niego czegoś nauczyć bezpośrednio, porozmawiać z nim. I teraz właśnie tak jest, są to niesamowici ludzie. Pierwszy z nich to pan Jerzy Trela, człowiek legenda, mistrz nad mistrzami, tak jak to powiedział mój trener od ruchu, że jest to Al Pacino polskiego teatru. Poznałem go kilka miesięcy temu, sprawował opiekę artystyczną nad moim przygotowaniem do egzaminu eksternistycznego. Nie tylko poprowadził moje przygotowania, ale udzielił kilku cennych wskazówek na przyszłość, wiele z nich wykorzystuję w pracy nad nowymi scenariuszami, spektaklami, pracy nad rolą. Spotkanie z tak wybitnym człowiekiem jest nieprawdopodobnym przeżyciem. To czego się przede wszystkim nauczyłem to walka, walka do końca i bycie sobą, to nie szukanie czegoś nienaturalnego, ale tego „czegoś” w sobie, bo widz tego oczekuje i woli zobaczyć prawdziwą postać. Mistrz Trela, dużo się od niego nauczyłem i na pewno jeszcze wiele razy będę wracał do niego. Drugą taką postacią jest Zbigniew W. Kaleta, aktor Teatru Starego, którego spotkałem na początku mojej aktorskiej przygody. Poznałem go dzięki pani Dorocie Zięciowskiej oraz pani Barbarze Sambor, małżonce pana Zbigniewa. U tego aktora mogłem szkolić na początku swój warsztat, to on pozwolił mi odkryć sie-

bie. Kolejny człowiek, dla którego chodzę na spektakle nawet po kilka razy do Teatru Starego w Krakowie, czyli Marcin Czarnik. Patrzę jak pracuje, jak wygląda na scenie. Jest niesamowity. Bardzo chciałem go poznać i pewnego dnia po spektaklu „Triumf woli” Strzępki i Demirskiego, zczekałem przed Starym Teatrem i po prostu go zaczepiłem. Zapytałem, czy nie chciałby wysłuchać paru moich tekstów na egzamin i udzielić jakichś rad. Spotkaliśmy się w Starym Teatrze jakiś miesiąc później, na jakieś 20 minut, nieprawdopodobnie 20 minut, które zapamiętam do końca życia. Pokazał mi jak szybko można pracować nad tekstem. Przypomniała mi się taka historia. Wbiegaliśmy do Sali prób na czwartym piętrze na 40 minut przed spektaklem Marcina, on już miał pół kostiumu na sobie, ja już byłem zdyszany, bo do teatru też biegłem, żeby się nie spóźnić i wbiegamy do góry, do Sali, on rzuca klucze, ja telefon i mówi do mnie tak: Dobra, nie ma odpoczynku, mów ten tekst. Już. Ten twój najlepszy. I ja powiedziałem cały tekst, w trakcie którego przytakiwał głową, a potem błyskawicznie udzielił mi kilku wskazówek, mówiąc jak on pracuje, a jak ja powinienem, wziąłem je sobie głęboko do serca. Kiedy zadzwoniłem do niego z informacją, że tę część egzaminu zdałem, pogratulował mi i powiedział: Nie wiem czego ci życzyć, ale będąc już w naszym aktorskim świecie, miej oczy dookoła głowy i dobrze się rozglądaj. Jeszcze chciałbym wspomnieć o Marcinie Sianko, to mój kolega z Teatru Słowackiego, bardzo dobry aktor, pracowaliśmy razem nad jednym z tekstów dość długo i po jednej próbie powiedział mi: Słuchaj, nie możesz być nigdy zadowolony z siebie, jeżeli widz cię nie zrozumie. Jeżeli czujesz, że widz cię nie rozumie, to znaczy że grasz kiepsko. I tak jakoś się stało, że bezpośrednio po tej rozmowie pojechałem na casting, mimo że było już po czasie, ale stwierdziłem, że jest nie-

daleko, więc podjadę i zobaczę co i jak. I tak mając w głowie słowa Marcina, zagrałem tak, że zrozumieli mnie i tak zrozumiała mnie pani po drugiej stronie kamery, reżyser obcokrajowiec i... dostałem rolę w reklamie jednego z dużych banków. Przy tej okazji nie mogę też pominąć mojego przyjaciela, aktora i reżysera Krzysztofa Pomietło, dyrektora Teatru Nowego w Nowym Sączu. Od pierwszego spotkania, pierwszych prób doskonale się rozumieliśmy, to on był pierwszy. Do dzisiaj spotykamy się na próbach, spektaklach, które on reżyseruje. Wiele mu zawdzięczam, jest niezwykle intuicyjnym reżyserem, czasami małe uwagi, sprawia że wracam na tę drogę, o którą mu chodzi w danej roli i po prostu mi ufa. Świetnie mi się pracuje w tym teatrze, jest wspaniała atmosfera i ludzie i cieszę się, że mogę współtworzyć tę wspaniałą teatralną rodzinę.

Chcę również dodać, że jest bardzo wielu aktorów, których cenię, a mój podziw dla nich wzrasta, kiedy widzę ich na scenie.

– Przeszedłeś już dość dużo, aby znaleźć się w tym miejscu, w którym jesteś na swej artystycznej drodze. Czy czujesz się spełniony?

J.W. Hmm, w pewien sposób tak, ale nie do końca, bo przecież nie osiągnąłem wiele, mam dopiero 28 lat (śmiech). Najważniejsze jest dla mnie to, że robię to co kocham i nie zamierzam przestać.

– Co jest Twoją mocną stroną?

Wiara w to, że mi się uda. Mimo przeciwności, kiedy zostałem wrzucony na głęboką wodę, zawiązałem się. Zawsze są chwile zwątpienia, ale bez nich nie dałoby się żyć, nie byłoby się od czego

odbić, takie momenty są ważne i dodają energii.

– A jakie cechy uważasz u siebie za najważniejsze?

Cierpliwość, wytrwałość, skromność...

– Jesteś pokorny?

Tak. Bardzo, sam przed sobą. Czasem mam do siebie o to pretensje. Jestem też bardzo pracowity, szczegółowy, jak się biorę za rolę, to oddaję się dla niej cały.

– Czy masz ludzi, którzy Cię wspierają?

J.W. Oczywiście, moja rodzina. Mama, tata, bracia, moja kochana babcia Wiktoria, ich wsparcie czuję od samego początku i na każdym kroku. To mi dodaje skrzydeł.

– Czujesz, że są z Ciebie dumni?

J.W. Tak, chociaż mi nigdy tego nie powiedzieli. Ale są na wszystkich moich spektaklach, dzwonią, dopytują jak poszło, czuję ich obecność. Wiem, że mogę na nich liczyć w stu procentach. Wiem też, że spełniłem marzenie mojego taty, gdy zobaczył mnie na scenie Teatru Słowackiego w Krakowie. Jak byłem jeszcze w liceum, a on pracował w Krakowie, to chodził właśnie tam na przedstawienia i powiedział mi kiedyś, że chciałby mnie zobaczyć na deskach tego teatru... i udało się.

– Masz na pewno olbrzymią satysfakcję, z tego co udało Ci się osiągnąć do tej pory, bo do wszystkiego doszedłeś własną pracą. Grasz w kilku spektaklach, to chociażby bajki, w których czujesz się dobrze...

J.W. To prawda, mam wyjątkowy sentyment do postaci bajkowych, po prostu lubię je grać.

– Ale są też role w spektaklach dla dorosłych, jak chociażby w „Aktorach”, czy też w komedii „Daj się zabić kochanie”, obydwu w reżyserii Krzysztofa Pomietły...

J.W. Tak. Te wszystkie wyzwania aktorskie pozwalają mi cały czas pracować nad moim warszatem, doskonalić go. Cieszę się też, że coraz więcej ludzi odwiedza Teatr Nowy, bo jeżeli aktor ma dla kogo występować to jest szczęśliwy. Sprawdzam się również w rolach dramatycznych, stanowią one nie lada wyzwanie, ale przecież o to w tym wszystkim chodzi.

– A więc na koniec... Czy aktor Józef Więclawek chciałby być rozpoznawalny?

J.W. Tak. Ale jako dobry aktor i z dobrych ról.

– Tego Ci właśnie życzę i dziękuję za rozmowę.

rozm. Bernadetta Wąchala-Gawełek (b.g.)
zdj. Andrzej Rams i własne J. Więclawka

SPOTKANIA Z POEZJĄ – TWÓRCZOŚĆ BRONKA Z OBIDZY

W dniu 16 listopada Maria Najduch – pracownik Gminnej Biblioteki Publicznej w Łącku Filia w Jazowsku, odwiedziła Niepubliczne Przedszkole „Słowiczek”. Celem spotkania było promowanie poezji regionalnej poprzez przybliżenie dzieciom osoby i twórczości Bronka z Obidzy. Odczytany został wiersz pt. „Bursztynowy szałas”. Potem podczas krótkich zajęć dzieci rozmawiały, a następnie wyklejały na kartkach szałas przy pomocy patyczków, pokruszonych liści i bibuły.

Maria Najduch

Międzyszkolny Konkurs „Szopka Betlejemska”

Zgodnie z tradycją na początku grudnia odbywa się Międzyszkolny Konkurs na najpiękniejszą „Szopkę Betlejemską” organizowany wspólnie przez ZSP w Kadczy oraz GOK w Łącku. Tak było również w tym roku. Do konkursu zostało wytypowanych 9. prac. Jury w składzie: Magdalena Leszko – plastyk, Józef Tokarz – twórca ludowy i Józef Strączek – dyrektor GOK po obejrzeniu 9 szopek ze szkół podstawowych gminy Łącko postanowiło przyznać następujące miejsca:

I miejsce: Piotr Gierczyk – kl. I a – SP w Jazowsku

II miejsce: Emilia Baran – kl. III – SP w Zabrzeży

III miejsce: Amelia Duda – kl. III – SP w Kieczni

Pozostałym szopkom przyznano równorzędne wyróżnienia:

– Karol Babik – kl. III – SP w Maszkowicach

– Justyna Czech – SP w Szczereżu

– Nikola Niemiec – kl. VI – SP w w Czarnym Potoku

– Patrycja Kozik – kl. VI – SP w Kadczy

– Lucjan Basiaga – kl. VI – SP w Obidzy

– Szymon Wysopal, Dawid Wysopal, Wojciech Augustyniak – kl. VII a – SP w Zagorzynie.

Uroczyste podsumowanie konkursu odbyło się 12 grudnia w sali GOKu, nagrody wręczali Wójt Gminy Łącko Jan Dziedzina, członek jury Józef Tokarz, dyrektor ZSP w Kadczy Stanisław Szwarkowski i dyrektor GOK Józef Strączek. Wystawa pokonkursowa miała miejsce w hali widowiskowo-sportowej i w Urzędzie Gminy w Łącku.

(b.g.)

Gminna Biblioteka Publiczna w Łącku Filia w Jazowsku „OBCHODY ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI”

W dniu 10 listopada filię biblioteczną w Jazowsku odwiedziły dzieci z Przedszkola Samorządowego w Jazowsku. Czytaliśmy legendę „O Lechu, Czechu i Rusie”, która opowiada o powstaniu Państwa Polskiego. Rozmawialiśmy także o symbolach narodowych, a na koniec dzieci wykonały flagi. Obchody Narodowego Święta Niepodległości uświetniliśmy wspólnie odśpiewanym hymnem.

Maria Najduch

CZTERY PORY ROKU – SPOTKANIA CZYTELNICZE

Gminna Biblioteka Publiczna przy współpracy z Przedszkolem Samorządowym w Łącku rozpoczęła cykl spotkań czytelniczych pod hasłem CZTERY PORY ROKU. Podczas spotkań, które odbyły się 5 października i 21 listopada skupialiśmy się na wierszach poetów polskich tematycznie związanych z jesienią, bawiliśmy się w jesienne zabawy, zgadywanki i kolorowanki.

Katarzyna Gromala

XXI MIĘDZYNARODOWE TARGI KSIĄŻKI W KRAKOWIE

Coroczną tradycją Bibliotekarzy Powiatu Nowosądeckiego jest wyjazd na Targi Książki do Krakowa. W tym roku Gminną Bibliotekę Publiczną w Łącku reprezentowały Aneta Mikołajczyk-Kurzeja i Katarzyna Gromala. Wyjaz-

dy te są okazją do spotkania się z autorami, zapoznania się z bogatą ofertą wydawniczą polskich i zagranicznych wydawnictw, a także do uczestniczenia w warsztatach i konferencjach wydawniczo-księgarskich i bibliotekarskich.

Targi Książki są doskonałą formą promocji czytelnictwa i okazją do tańszego zakupu książek. Z niecierpliwością czekamy już na następne.

Katarzyna Gromala

„MIKOŁAJ TUŻ, TUŻ!”

Gminna Biblioteka Publiczna w Łącku Filia w Obidzy zorganizowała spotkanie czytelnicze pod hasłem „Mikołaj tuż, tuż!”. Odbyło się ono 4 grudnia w bibliotece w Obi-

dzy. Mali czytelnicy, którzy prawie codziennie odwiedzają bibliotekę, wysłuchali książki Ewy Stadtmüller „Prezent Świętego Mikołaja”. Wykonali również piękne kartki i rysunki związane ze Św.

Mikołajem, które będzie można podziwiać na wystawie w bibliotece. Było tak radośnie i miło, że nikt nie chciał opuścić spotkania.

Barbara Szczepaniak

**BIBLIOTEKA
NARODOWA**

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

**NARODOWY
PROGRAM
ROZWOJU
CZYTELNICTWA**

SPOTKANIA AUTORSKIE W RAMACH PROGRAMU PARTNERSTWO DLA KSIĄŻKI

Program Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Partnerstwo dla Książki” realizowany jest przez Powiatową i Miejsko-Gminną Bibliotekę Publiczną im. W. Bazieliacha w Starym Sączu we współpracy z bibliotekami powiatu nowosądeckiego, w tym z Gminną Biblioteką Publiczną w Łącku wraz z filiami. W ramach tego programu zrealizowany został projekt „Po górach z mistrzem pióra” obejmujący spotkania z autorami książek dla dzieci i dorosłych, promujące czytelnictwo, rozwijające wiedzę i kształtujące zachowania czytelnicze, a także wzmacniające rolę biblioteki jako animatora kultury czytelniczej. Do współpracy zaproszono również Stowarzyszenie Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych GNIAZDO.

PROJEKT II – PO GÓRACH Z MISTRZEM PIÓRA

W ramach tego projektu odbyły się dwa spotkania autorskie: 2 październi-

ka w Filii w Woli Kosnowej i 17 października w Filii w Jazowsku.

Filia w Woli Kosnowej prowadzona przez p. Anetę Mikołajczyk-Kurzeja ma swoją siedzibę w Szkole Podstawowej w Zagorzynie i tam też zorganizowała spotkanie autorskie z Panią Joanną Krzyżanek. W spotkaniu wzięli udział uczniowie klasy Ia i Ib. Pani Asia opowiedziała o swoich książkach i ich bohaterach, a szczególnie o Cecylce Knedelek i mieście w którym mieszka czyli o Starym Knedelkowie. Po zapoznaniu się z Cecylką dzieci wzięły udział w warsztatach plastycznych, każdy wykonał swoją zakładkę do książki z drewnianych patyczków. Oczywiście był również czas na zadawanie pytań i nagrody w formie długopisów i zakładki do książek. Zakładki zostały wykonane przez podopiecznych Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Gniazdo w Starym Sączu. Na zakończenie każdy uczestnik otrzymał słodki upominek w postaci wafelka, soczku i ciasteczka z wróżką.

Filia w Jazowsku, prowadzona przez p. Marię Najduch gościła Pana Marcina Pałasza autora książek dla dzieci i młodzieży, laureata Ogólnopolskiej Nagrody im. Kornela Makuszyńskiego, autora szkolnej lektury pt. „Sposób na Elfa”. Dzięki współpracy biblioteki publicznej z biblioteką szkolną prowadzoną przez p. Ewę Faron na spotkanie zostały zaproszone dzieci z klasy V ze Szkoły Podstawowej w Jazowsku. Przebiegło ono w miłej atmosferze, dzieci były bardzo dobrze przygotowane do spotkania, gdyż zadawały bardzo różnorodne pytania. Na zakończenie ustawiła się długa kolejka po autografy oraz zdjęcia z autorem. Dzieci otrzymały ciasteczko z wróżką, soczek oraz wafelek.

Bardzo dziękujemy Powiatowej i Miejsko-Gminnej Bibliotece Publicznej w Starym Sączu za zaproszenie do współpracy przy realizacji projektu.

*Aneta Mikołajczyk-Kurzeja
Katarzyna Gromala*

Pokaz militariów w Jazowsku

18 listopada tego roku, w budynku wielofunkcyjnym w Jazowsku z inicjatywy sołtysa odbył się pokaz broni oraz różnych rodzajów uzbrojenia. Pokaz poprowadzili dwaj członkowie Komisji Wojskowości, działającej przy Polskim Towarzystwie Historycznym w Nowym Sączu. Przywieźli oni i zaprezentowali kilkadziesiąt sztuk broni i ekwipunku z okresu II wojny światowej. Niektóre eksponaty pochodziły jeszcze z czasu walk I wojny światowej.

Podporucznik Paweł Terebka i Adam Borek poprowadzili półtoragodzinną pokaz, prezentację i prelekcję na temat uzbrojenia i rekonstrukcji historycznych. W pokazie udział wzięło około 30 osób, głównie dzieci i młodzież.

Każdy mógł wziąć do ręki karabin Mosin, pepeszę czy przymierzyć się do dużego karabinu maszynowego MG. Nawet dla prezentacji, przed budynkiem jeden z oglądających chłopców mógł oddać pokazowy wystrzał z karabinu przy użyciu ślepego naboju. Huk, jaki wydobył się w chwili wystrzału, słyszalny był z daleka.

Oprócz tego można było przymierzyć hełm niemiecki lub francuski, obejrzeć zegarki, kompas, klamry, bagnety, manierki żołnierskie, umundurowanie i inne elementy garderoby, pasy, radiostację amerykańską, mnóstwo łusek z pocisków, nawet kalibru ponad 70 mm. Przyglądano się też kilku różnym granatom, od pospolitych ręcznych, granatów ręcznych niemieckich,

z drewnianym trzonkiem, po granaty radzieckie.

Najchętniej młodzi adepci sztuki wojennej ćwiczyli oddawanie strzałów z nienaładowanej broni, bawiąc się zamkami i spustami bez końca.

Prezentacja trwała półtorej godziny. Prowadzącym podobała się okolica, z górką krajobrazem. Zaproponowali, że w przyszłości można by spróbować zorganizować tutaj rekonstrukcję historyczną; wszak któreś z szeregu różnych wydarzeń batalistycznych z okresu ostatniej wojny można zaadoptować na scenariusz rekonstrukcji. Zastanowimy się...

Grzegorz Olszewski

Co nowego w Przedszkolu Samorządowym w Łącku?

Już grudzień. We wspomnieniach zostały minione wakacje, jesień, w czasie której kto żywy, ruszał do lasu na grzybobranie, zbiory w sadach, pierwsze przymrozki i śnieg. W Samorządowym Przedszkolu w Łącku ten czas także minął niezwykle intensywnie.

Już 4 października odwiedził nas poeta, przyjaciel dzieci, pan Bronisław Koziński.

Oprócz czytania dzieciom wierszy, zaciekał je opowieściami o tym, jak to kiedyś bywało.

Ze zdziwieniem wysłuchały ciekawostek o drewnianym rowerze, nartach przywiązywanych do butów, zabawach ówczesnych dzieci.

Dzień później literackie spotkanie zapoczątkowała Pani Katarzyna Gromala, kierownik Gminnej Biblioteki Publicznej w Łącku. W tym roku będą

one przebiegały pod hasłem: „Cztery pory roku w wierszach dla dzieci”. Raz w miesiącu Pani Kasia będzie czytała dzieciom wiersze znanych polskich poetów. Ubogaci je, jak zawsze, wesołymi zabawami. A przedszkolaki bardzo chętnie odwiedzają Panią Kasię w bibliotece, gdzie wypożyczają książki, które codziennie czytane są w ramach akcji „Cała Polska czyta dzieciom”.

Dumni jesteśmy z Kamilki Poparda oraz Madzi Myjak, które na Gminnym Konkursie Wokalnym „Jesienne Nutki” w Jazowsku zdobyły kolejno II miejsce oraz wyróżnienie. Zaprezentowały się pięknie.

Korzystając ze słonecznej pogody, często chodziliśmy na spacer. Obserwowaliśmy zmiany zachodzące w przyrodzie i podziwialiśmy jesienne las. Przynosiliśmy z tych wypraw mnóstwo skarbów do naszych kąciaków przyrody.

W Dniu Czystego Powietrza odwiedziła nas pani Katarzyna Szczyпка pracownik – Ekodoradca Urzędu Gminy Łącko i w ramach programu „Wdrażanie programu ochrony powietrza dla województwa małopolskiego – Małopolska w zdrowej at-

mosferze” pokazała dzieciom film na temat segregowania śmieci oraz zwróciła uwagę na niebezpieczny problem smogowy. Po rozmowie dzieci wykonały prace plastyczne mówiące o tym, jak ludzie powinni zachowywać się, aby powietrze wokół nas było czyste. Jak dbać o naszą piękną naturę, dzieci uczą się także podczas realizacji w przedszkolu programu „Kubusiowi Przyjaciele Natury”.

W listopadzie gościła u nas pani pielęgniarzka Teresa Janczura. Przypomniała, jak powinniśmy dbać o swoje zdrowie, a zwłaszcza zęby.

10 listopada w przedszkolu miała miejsce wielka uroczystość. Nowo przyjęte dzieci zostały pasowane na przedszkolaka. Uroczyste obiecały być dzielne, zjadać wszystko z talerzyka

i jak najwięcej uśmiechać się. Z dumą przyglądali się temu licznie zgromadzeni Rodzice.

A ponieważ dzieci dotrzymały obietnicy, odwiedził je Mikołaj. Przybył z workiem pełnym prezentów, wysłuchał wierszy i piosenek przygotowanych dla niego i każdego obdarzył upominkiem.

Już grudzień... Niedługo święta Bożego Narodzenia... Z tej okazji Przedszkolaki oraz wszyscy pracownicy przedszkola pragną złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia. Niech Dzieciątko Jezus obdarzy Państwa zdrowiem i pokojem. Niech sprawi, że magiczny nastrój bożonarodzeniowy zostanie w każdym z nas na cały 2018 rok, pełen radości i spełnionych marzeń. **Wesołych Świąt!!!**

KOLORY DZIECIŃSTWA

Jesienne dni zadumy i rozmyślenia nad mijającym życiem, jak również każda upływająca sekunda, minuta, godzina czy dzień uświadamiają nam, ile już za nami i co jeszcze przed nami, jaki los nas czeka, jakie będą lata i zimy, czy świat w tym zwariowanym pędzie nie stanie nad przepaścią samozagłady. Wybiegając naprzód w rozmyśleniach nie sposób uciec od wspomnień, a zwłaszcza tych z dzieciństwa i młodości, gdy obrazy życia widziane oczami dziecka czy młodzieńca były zgoła inne niż te odbierane obecnie. Dotyczy to dosłownie każdej sfery życia poczynwszy od najprostszych czynności, poprzez naukę, zabawę, a na pomocy rodzicom skończywszy.

Życie młodego człowieka w czasach mojego dzieciństwa było inne niż obecnie, a podstawowym motywem przewodnim były obowiązki i bardzo szeroko pojęta dyscyplina: szacunek do rodziców, ludzi starszych, nauczycieli, wychowawców, duchowieństwa, odpowiedzialność za czyny jak również słowa, a najmniejsze kłamstwo było karane w sposób zdecydowany i surowy. Inne były standardy wychowywania dzieci, mniej było bezczelności, pretensjonalnego stylu bycia, a o jakichś żądaniach na linii dziecko rodzic nie było mowy. Nie będę się rozpisywał na temat braku telefonów komórkowych, komputerów czy innego rodzaju sprzętów ponieważ wiadomą rzeczą jest, że technika i nowości cywilizacyjne tak bardzo przyspieszyły w ostatnim czasie, że śmiało można użyć stwierdzenia, iż między moim dzieciństwem, a obecnymi czasami nastąpił niesamowity technologiczny postęp, a niektóre przedmioty dzisiaj stosowane jako podstawowe, były kiedyś dostępne tylko dla wojska czy w kosmonautyce.

Podstawowym obowiązkiem młodego człowieka była nauka i praca, a dopiero kiedy te dwa elementy były spełnione, był czas na zabawę i tzw. beztroskie życie. Wszystko oczywiście kręciło się wokół zmieniających się pór roku i prac z tymi porami związanych. Nie było kawałeczka ziemi nie ważne gdzie położonej, aby nie była zadbana obsiana, zaorana czy wykoszona. To wszystko wymagało ogromnego nakładu pracy, gdyż mechanizacja rolnictwa była niewielka, narzędzia proste przystosowane do zaprzęgu konnego, więc kiedy nadchodziła wiosna, kiedy słońce osuszyło ziemię następowało sadzenie ziemniaków, w którym uczestniczyły całe rodziny i było to w zależności od arealu przedsięwzięcie na jeden lub

więcej dni. Przed sadzeniem należało przygotować glebę więc wcześniej należało wywieźć obornik, ręcznie widłami go rozrzucić i dopiero tak przygotowane pole nadawało się do sadzenia. Wyjeżdżał więc zaprzęg konny ciągnący pług jednoskibowy obsługiwany przez dwóch mężczyzn – jeden odpowiadał za konia lub konie bo bywało, że pług ciągnęła para koni, a drugi trzymał go w rękach i rozorywał bruzdę, w której sadzono ziemniaki – wzdłuż pola ustawiona była odpowiednia liczba osób, wyznaczone odcinki, a ziemniaki sadzono zwracając baczna uwagę aby nie były zbyt gęsto lub odwrotnie, zbyt rzadko posadzone – jako miary używano odległości stopy sadzącego. Zadaniem dzieci było dostarczanie w małych koszykach ziemniaków sadzącym, a starsze dzieci sadziły ziemniaki podobnie jak dorośli. Atrakcją był posiłek w polu, na który przerywano pracę, każdy sadowił się gdzie mógł i z wielkim smakiem zjadał dostarczone pyszności w postaci przede wszystkim własnoręcznie pieczonego chleba z masłem również własnej produkcji, były słodkie kołaczki, buchty i kawa zbożowa z mlekiem, której smak i aromat pamiętam do dziś.

Kolejnym dużym wyzwaniem były sianokosy, ponieważ tutaj bardzo istotną rolę odgrywała pogoda i w zależności od tego jaka była wiosna – sucha czy mokra zależały zbiory i jakość siana. Wychodzili więc kosiarze na łąki i pola wczesnym rankiem, kiedy jeszcze rosa była bardzo obfita i kosili kosami opowiadając dowcipy lub życiowe historyjki, śpiewając, a dźwięk ostrzonych kamiennymi ośłkami kos rozchodził się daleko nad śpiącymi jeszcze domostwami. Skoszoną trawę należało rozrzucić równomiernie z pokosów, aby dobrze wyschła, tak więc kiedy kosiarze jedli śniadanie, a była to przeważnie jajecznicą na boczku, dzieciarnia chwytala za widły i udawała się do pola rozrzucić równomiernie skoszoną trawę, a po południu jeśli oczywiście była słoneczna pogoda kolejny raz, aby z kolei odwrócić całość i umożliwić równomierne suszenie. Tę czynność trzeba było wykonać kilkakrotnie w zależności od pogody, po czym następowało stawianie kop z siana. Polegało to na tym, że w odpowiednio przygotowane otwory wstawiano ostrwie, a były to po prostu mówiąc wierzchołki drzew iglastych pozostałe po ścinie drzewa, przycięte i okorowane i na nich właśnie warstwa po warstwie rozpoczynając od dołu było owijane siano, a raczej podsu-

szona trawa. Końcowym efektem było pięknie ułożone odpowiednio „zaczesa- ne” kopy, które w zależności od pogody stały w polach ok. trzech tygodni rozsiewając cudowny aromat suszonych ziół i traw, a przede wszystkim tworząc niezapomniany, niepowtarzalny krajobraz, który bardzo tajemniczo i specyficznie wyglądał podczas jasnych księżycowych nocy przypominając maszerującą armię. Obowiązkiem dzieci podczas tych czynności było dostarczanie siana jak najbliższej stawianej kopy, jak również zagrabywanie resztek siana tak, aby nic nie pozostało. Zwózka siana to z kolei praca przy ubijaniu siana w stodołach, szopach, na strychach w upale i kurzu w przysłowiowych siódmych potach, ale był też czas na zabawę bo wiadomo okoliczność temu sprzyjała – były więc zapasy i skoki z tzw. pięterka, które w stodole tworzyło kilka luźno ułożonych desek pod dachem, na których późnym latem suszyły się zioła i kwiaty lipy.

Podczas wakacji obowiązków było jeszcze więcej i tak „ulubionym” zajęciem było pasienie krowy lub krów w zależności od zamożności rodziny, pomoc w pracach związanych z utrzymaniem drobiu i trzody, karmienie królików, pielęgnowanie grządek jarzynowych, jak również usuwanie chwastów z rosnących ziemniaków, a pod koniec lata kolejne sianokosy, no i oczywiście sierpniowe żniwa i młocka.

Nie będę pisał o żniwach – te przy innej okazji, natomiast chciałem napisać parę zdań w jaki sposób młodzi ludzie, dzieci zdobywały środki finansowe na swoje upragnione zamierzenia czy zakupy, i w tym miejscu rozpocznę od Święta Kwitnącej Jabłoni, gdyż było ono jednym ze sposobów na zarobienie przysłowiowych paru groszy. W czasach mojej młodości to święto gromadziło niezliczone tłumy ludzi, którzy przyjeżdżali do nas z całej Polski korzystali z Zakładowych Funduszy Społecznych. Tak więc ta masa ludzka rozlokowywała się nad potokiem Czarna Woda biwakując, jedząc, pijąc, pozostawiając po swoim pobycie puste butelki tak po alkoholu, jak i napojach gazowanych, oczywiście wszystkie szklane. Wówczas w całej Polsce funkcjonowały w bardzo dobrej kondycji skupy surowców wtórnych. Zbieraliśmy się więc po zajęciach szkolnych w grupki i zbieraliśmy pozostawione butelki, myliśmy je a następnie sprzedawaliśmy w punkcie skupu. Drugim takim rzec by można docho- dowym interesem dzieciństwa, było sprzedawanie na targu skór króliczych,

a że w każdym praktycznie gospodarstwie była hodowla większa lub mniejsza królików toteż skór była cała masa, oczywiście musiały być odpowiednio wysuszone i nie porwane.

Najbardziej jednak dochodowe były prace pomocnicze przy wszelkiego rodzaju robotach w polu czyli przy zbiorze porzeczek, agrestu przy obieraniu jabłek, śliwek, przy sadzeniu i kopaniu ziemniaków, przy sianokosach i żniwach, gdzie bardzo chętnie korzystano z pomocy dzieci i młodzieży ponieważ jak pamiętam zawsze brakowało rąk do pracy. Generalnie wszędzie tam gdzie pojawiała się szansa zarobienia jakichś własnych pieniędzy pojawiały się dzieci, które oczywiście musiały daną pracę wykonać solidnie a zarobione pieniądze przynosiły niesamowitą radość.

Kolejnym sposobem na własny grosz było zbieranie runa leśnego, ziół i możliwość sprzedaży w specjalnych skupach Herbapolu, które podobnie jak skupy surowców wtórnych były usytuowane w całym kraju. Skupowano wszystko co mogło posłużyć do wyrobu preparatów, herbat, soków

dżemów, a nawet leków. Zbieraliśmy więc poziomki, borówki, maliny owoce jeżyny, kwiaty lipy, zioła od macierzanki począwszy, przez rumianek, a na dziurawcu skończywszy, zaś najmniej skomplikowane i dochodowe było zbieranie owoców głogu, tarniny, dzikiej róży, gdyż w stosunkowo niedługim czasie można było uzyskać bardzo dużą ilość owoców gromadzoną w workach jutowych, które to pakowaliśmy na podręczny dwukołowy wózek zwany potocznie kolaską i zawoziliśmy do punktu skupu. Bardzo popularne było kolędowanie, które zawsze wiązało się z możliwością otrzymania jakichś pieniędzy czy czegoś smakowitego w postaci wędliny czy ciasta. Był również taki zwyczaj tzw. krzept, że po tzw. święniobiciu dzielono się z najbliższymi sąsiadami i rodziną, posyłając wyroby za pośrednictwem dzieci, które w zamian za to były nagradzane drobnymi datkami czy słodyczkami.

Czasy dzieciństwa minionych pokoleń były inne od dzisiejszego tzw. świata dziecka, wszystko czym żyła ówczesna rodzina dotyczyło wszyst-

kich jego aspektów, a dzieci i młodzież brała czynny udział we wszystkich podejmowanych przedsięwzięciach i wydarzeniach. Niestety taki sposób życia bardzo często wpływał na poziom kształcenia, ponieważ nadmiar obowiązków miał niekorzystne odbicie w wynikach nauki chociaż oczywiście nie można jednoznacznie stwierdzić, że dotyczył wszystkich dzieci – w mojej pamięci na zawsze pozostanie Oda do młodości, której uczyłem się leżąc na łące i pilnując pasącej się krowy.

Na zakończenie taka myśl, która nasuwa się zawsze wtedy kiedy wspomnam czasy młodości i dzieciństwa, a mianowicie, że pomimo bardzo dużej ilości obowiązków dzieci i młodzież miała czas, a przede wszystkim chęć, aby ulżyć choć trochę rodzicom w ciężkiej pracy, coś gdzieś zarobić na drobne własne wydatki i mieć z tego nieskrywaną radość i satysfakcję, co z kolei sprawiało, że młody człowiek uczył się szeroko pojętego życia od najmłodszych lat.

Marek Lipień

I MIEJSCE W KONKURSIE EUROPEJSKIM

25 października 2017 podczas Konferencji eTwinning na Malcie odbyło się wręczenie nagród w Europejskim Konkursie eTwinning 2017. Ten wyjątkowy event zgromadził 650 gości z całej Europy – nauczycieli, przedstawicieli Biur Kontaktowych oraz Ministerstwa Edukacji. Wspólnie brali udział w wykładach, warsztatach oraz ceremonii wręczenia nagród.

Po sukcesie w ogólnopolskim konkursie – II miejsce w głównej kategorii wiekowej 11-15 lat – również Jury europejskie doceniło projekt „SPIELENDE NEUES LERNEN” i przyznało mu tytuł zwycięzcy w kategorii język niemiecki, oprócz naszego gimnazjum nagrodzono jeszcze 4 inne polskie szkoły.

„Spośród 591 nadesłanych zgłoszeń wyłoniono zwycięzców w 3 kategoriach wiekowych i 7 kategoriach specjalnych... Projekty te są wspaniałym przykładem współpracy partnerskiej i prezentują ponadprzeciętne osiągnięcia...” – to fragment uzasadnienia Jury.

Na sukces projektu pracowali uczniowie: Maria Szwarkowska, Tomasz Jaworski, Paulina Kudrawczuk, Marzena Rajczak, Piotr Słowik, Justyna Job, Łukasz Biel, Piotr Świebocki, Jakub Migda, Marcin Owsianka, Kamil Hebda, Marcin Matusiewicz, Marcin Kłak, Karol Majerski, Kacper Pajor.

Pomysłodawcą, założycielem i koordynatorem projektu była nauczycielka Gimnazjum w Jazowsku, pani mgr Celina Świebocka.

OPIS PROJEKTU:

„Spielend Neues lernen” – Uczyć się grając

Nazwa szkoły:

Gimnazjum w Jazowsku

Założyciel i koordynator:

Celina Świebocka

Szkoły partnerskie:

- Zespół Szkół Ogólnokształcących im. M. Kopernika w Zatorze
- Mehmet Özöncel Anadolu Lisesi (Turcja)
- ES Saint Gabriel (Francja)
- Homoktövis Általános Iskola (Węgry)
- 12 Γυμνάσιο Αχαρνών (Grecja)
- Starokostiantyniv Gymnasia (Ukraina)

- ZŠ Wolkerova 10, Bardejov (Słowacja)
- ZS-Tenczynek (Polska)

Projekt w języku niemieckim, którego głównym celem było poznanie i utrwalenie słownictwa oraz zagadnień gramatycznych przy wykorzystaniu narzędzi TIK. W trakcie jego realizacji zarówno nauczyciele jak i ich uczniowie poznawali nowe aplikacje oraz nabywali umiejętności korzystania z nich. W projekcie udział wzięło około 150 uczniów z 9 szkół europejskich.

W ciągu 21 tygodni przygotowano wspólnie 21 quizów w programie Quizizz, które sprawdzały znajomość różnych grup tematycznych, takich jak: szkoła, jedzenie, zawody, zdrowie, hobby, itd.. Każdy quiz składał się z 40 pytań. Dodatkowo opracowano prezentacje i ćwiczenia online, służące przygotowaniu się do gry w tygodniu poprzedzającym quiz. Wspólnie opracowano słowniki w językach ojczystych partnerów projektu. Uczniowie stworzyli galerię pozytywnych i negatywnych memów, które pojawiały się jako reakcja na udzielane przez nich odpowiedzi w teście Quizizz. Oprócz przygotowywania i rozgrywania quizów zadaniem uczniów była prezentacja szkoły i miejscowości za pomocą różnych narzędzi TIK. Powstały również materiały z okazji 9-go maja – Dnia eTwinning Celebrate Diversity oraz Gefahren im Internet, czyli zagrożenia Internetu.

Uczestnicy spotykali się online w każdy wtorek o godz. 19:00, rozwiązując jednocześnie quizy i komentując je w obrębie zamkniętej grupy na portalu Facebook. Na bieżąco prowadzone były listy rankingowe szkół i uczniów, które motywowały do udziału w kolejnych spotkaniach. Przebieg gry i ilość uczestników były szeroko komentowane w partnerskich szkołach. Dyskutowano również o ich wynikach i analizowano niepowodzenia. Dużą część materiałów przygotowali chętnie również uczniowie zagrożeni oceną niedostateczną na koniec roku. Ich postępy w nauce i w wynikach reszty zespołów były wyraźnie widoczne. Opracowane gry wykorzystywano także do rywalizacji klasowych

i szkolnych. Na koniec partnerzy projektu przygotowali dla siebie niespodzianki, które zostały wysłane pocztą, takie jak np. broszurka z kodami QR do wszystkich quizów, czy zadanie polegające na pomalowaniu pól w kodzie QR, przygotowane w Gimnazjum w Jazowsku. Kod prowadził do strony internetowej, na której znajdowały się filmy z podziękowaniami za współpracę.

Uczniowie pracowali podczas projektu zarówno indywidualnie, jak i w małych grupach. Słowniki i ćwiczenia tematyczne przygotowywali podczas lekcji oraz w trakcie dodatkowych spotkań, w których chętnie uczestniczyli, wyraźnie zainteresowani nowymi aplikacjami. Z zaangażowaniem współpracowali przy tworzeniu, a przede wszystkim rozgrywaniu quizów. Również aplikacja LearningApps cieszyła się dużym zainteresowaniem, pozwalając na poszerzenie wiedzy w niekonwencjonalny sposób, poprzez wprowadzanie elementów grywalizacji do nauki języka obcego. Partnerzy (w tym uczniowie) komunikowali się w obrębie zamkniętej grupy na portalu Facebook. Bezpośredni kontakt z zagranicznymi partnerami, potrzeba aktywnego wykorzystania znajomości języka do komunikacji na żywo oraz rozmowy z nauczycielami pomogły uświadomić uczniom ogromną rolę, jaką odgrywają w ich życiu języki obce, i jak istotna jest ich nauka. Ten czynnik niezwykle motywował ich do przyswajania kolejnych partii materiału, jak i samodoskonalenia w kwestii słownictwa i wymowy.

Koordynatorzy duży nacisk kładli na propagowanie zdrowego współzawodnictwa oraz kształtowanie postawy szacunku dla innych osób, zwłaszcza tych osiągających bardzo wysokie lub bardzo niskie wyniki.

18 maja partnerom udało się zorganizować webinarium dotyczące ich projektu i wykorzystania platformy Quizizz, w którym uczestniczyli nauczyciele języka niemieckiego z całej Europy.

Oprócz Quizizz partnerzy kreatywnie wykorzystywali liczne narzędzia, takie jak: Padlet, MovieMaker, ToonDoo, Word, Prezi, Animoto, Facebook, sonda.hanzo.pl, Quibblo, Answer Garden, ZooBurst, Google Drive, Pop-

plet, Image Chef, Lucidchart, LearningApps.org, ZeeMaps, Thinklink, Glogster, PowerPoint, slideshare.net, Emaze, Joomag MakeBeliefsComix, ProShow.web, Fotor, Calameo.

Pierwsze rywalizacje odbywały się pomiędzy uczniami naszej szkoły we wtorki o 19:00. Została stworzona zamknięta grupa na Facebooku „Am Dienstag um 19:00”. Jeden z uczniów wpadł na pomysł założenia projektu eTwinning i zaproszenia do rywalizacji uczniów z innych krajów europejskich.

Projekt mobilizował uczniów nie tylko zdolnych, ale również tych słabszych, którzy dzięki regularnej grze osiągnęli wysoki wynik punktowy w ostatnim etapie rywalizacji. Praca przy projekcie przekładała się również na ich wyniki w nauce. W naszej szkole opracowane quizy zostały wykorzystane do przeprowadzenia III edycji Szkolnego Konkursu Językowego „Team SPIEL” – język niemiecki z językiem angielskim, którego finał odbył się podczas Dnia Języków Obcych, przy udziale szerokiej publiczności, m.in. gości z Niemiec, przebywających w naszej szkole w ramach wymiany międzynarodowej. Na zakończenie nasza grupa przygotowała dla partnerów projektu zadanie polegające na pomalowaniu odpowiednich pól w kodzie QR. Po zeskanowaniu docierali oni do strony internetowej, na której znajdowały się krótkie wypowiedzi naszych uczestników projektu oraz podziękowania za współpracę. W trakcie tworzenia filmików pożegnalnych okazało się, że to właśnie słabsi uczniowie chętniej i bez oporów nagrywali krótkie wypowiedzi. Dodatkowo przygotowaliśmy broszurę zawierającą kody QR do wszystkich opracowanych w ramach projektu quizów. Zostały one rozesłane przez nas również do innych szkół, tych sąsiadujących z nami, jak również poznanych podczas realizacji innych projektów eTwinning.

Niewątpliwie największym sukcesem tego przedsięwzięcia są przyjazne relacje pomiędzy uczestnikami w obrębie naszej szkoły oraz przyjaźnie między nauczycielami, które zaowocowały kontaktami prywatnymi.

Celina Świebocka

JAK TO DRZEWIEJ BYWAŁO

Uczniowie klasy III Szkoły Podstawowej w Kiczni mieli okazję uczestniczyć w bardzo ciekawych zajęciach poświęconych dawnym czasom. Po cyklu lekcji, które opowiadały o tym, jak dawniej żyli ludzie i jak zmieniała się rzeczywistość, przyszedł czas na lekcję poglądową. Do klasy na zajęcia przyszła babcia jednej uczennicy- pani Józefa Majkrzak. Przyniosła ze sobą wiele ciekawych, starych przedmiotów, które teraz można zobaczyć tylko w muzeum. Z ogromnym zaangażowaniem opowiadała dzieciom o tym, jak używano tych przedmiotów i do czego służyły. Dzieci mogły spróbować jak „działały” dawne urządzenia i przekonać się, że praca przy ich użyciu wcale nie była to łatwa. Pani Józefa opowiedziała dzieciom również o tym jak wyglądała dawniej nauka w szkole i co robiły dzieci po przyjściu z niej. Ogromne zaciekawienie wzbudził jednak język, jakiego używała pani Józefa, ponieważ na prośbę wychowawczynie klasy III mówiła gwara. Ten język został dzisiaj całkowicie zapomniany, a młodzi ludzie nie potrafią tak mówić i często słowa wypowiedziane przez ich dziadków są dla nich niezrozumiałe. Była to więc też ciekawa lekcja regionalizmu. Dzieci poznały niektóre słowa jakich używali dawno temu ich rówieśnicy i dowiedziały się, że nasz region też ma „swoją gwara”- jest nim gwara Białych Górali Łąckich. Myślę, że taka lekcja historii na długo pozostanie w pamięci moich uczniów.

*Wychowawczynie klasy III – Jadwiga Dybiec
Zdjęcia: Jadwiga Dybiec*

SZKOŁA MŁODYCH PATRIOTÓW

Od 16 października 2017r. uczniowie Zespołu Szkolno – Przedszkolnego w Łącku biorą udział w konkursie Szkoła Młodych Patriotów. Po wykonaniu 8 zadań placówki biorące udział w akcji otrzymują certyfikat: „Szkoła Młodych Patriotów”. Celem konkursu jest krzewienie wśród dzieci i młodzieży postaw patriotycznych w kontekście historii państwa i narodu polskiego.

W dniu 13 listopada 2017r. w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Łącku nauczyciele przeprowadzili zajęcia z wychowawcą na temat: pt. „Patrio-

tyzm na co dzień. Co dla mnie oznacza bycie patriotą”. Celem tych działań było uświadomienie młodzieży, na czym polega współczesny, mądry i odpowiedzialny patriotyzm. Uczniowie na wstępie w charakteryzowali postawy patriotyczne dawniej. W swoich wypowiedziach podawali przykłady zwłaszcza z okresu zaborów czy też I i II wojny światowej, na potwierdzenie wskazywali konkretne postaci z: historii, literatury. Wszyscy dyskutowali również na temat współczesnego oblicza patriotyzmu. Uczniowie w sposób kreatyw-

ny wskazywali konkretne postawy. Zauważyli również, że patriotyzm to także umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy też języka, a przede wszystkim z godnością obchodzić święta narodowe. Patriota powinien być ambasadorem swojego kraju.

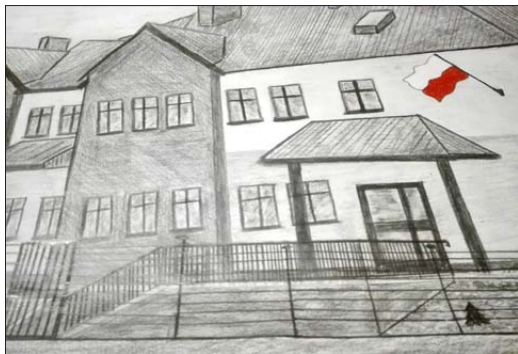
Na podsumowanie zajęć uczniowie wykonali prace plastyczne.

Autorzy prac: Emilia Jawor, Dorota Zborowska oraz Szymon Dolański.

Opracowanie: Agnieszka Ciula

Dorota Zborowska

Emilia Jawor

Szymon Dolański

„Niepodległość nie jest Polakom dana raz na zawsze,
... niepodległość jest dobrem nie tylko cennym, ale i kosztownym.”

Józef Piłsudski

Uczniowie Zespołu Szkolno-Przedszkolnego/Gimnazjum/brali udział w wojewódzkim konkursie wiedzy historycznej pn. „W przeddzień 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości...”, będącego częścią zadania publicznego Województwa Małopolskiego w dziedzinie kultury w 2017 r. pn. „MECENAT MAŁOPOLSKI”. Tematyka konkursu obejmowała zakres wiedzy dotyczący dnia 11 listopada 1918r. oraz osoby Józefa Piłsudskiego, związanego również z regionem małopolski. Najważniejszym celem projektu stało się upowszechnianie wiedzy z zakresu historii i tradycji narodowych Polski oraz podtrzymywanie tradycji narodowej, pielęgnowanie polskości, a także budowanie świadomości narodowej oraz obywatelskiej. Klaudia Jawor z klasy IIB zajęła V miejsce, natomiast Miłosz Mikołajczyk z klasy IIIA otrzymał wyróżnienie.

Gratulujemy wszystkim udziału w niecodziennej lekcji budowania świadomości narodowej.

Opracowanie: Agnieszka Ciula

Z Pieśnią do Niepodległej

24 listopada 2017 r. w Zespole Szkolno-Przedszkolnym odbył się Szkolny Konkurs Pieśni Patriotycznej „Z Pieśnią do Niepodległej” zorganizowany przez p. Leszka Moryto i p. Piotra Matusiewicza.

Celem konkursu było:

- popularyzowanie tradycji śpiewania pieśni patriotycznej,
- popularyzacja pieśni patriotycznych wśród młodego pokolenia,
- kultywowanie tradycji i postaw patriotycznych.

W konkursie mogli wziąć udział soliści oraz zespoły wokalne do 5 osób. Konkurs był rozgrywany w dwóch kategoriach: szkoła podstawowa i gimnazjum.

Przesłuchanie odbyło się z udziałem przewodniczących klas ze szkoły podstawowej i gimnazjum. Przedstawiciele uczniów stanowili organ doradczy jury, któremu przewodniczył p. Piotr Matusiewicz.

Wyniki konkursu pieśni patriotycznej:

Kategoria gimnazjum, soliści

- I m. Łucja Jasiurkowska

- II m. Zofia Kałużny
 - III m. Martyna Dybiec, Klaudia Jawor
- Wyróżnienie: Aleksandra Talar
- Kategoria szkoła podstawowa, soliści**
- I m. Wiktoria Krzyżko
 - II m. Karolina Rams
 - III m. Marlena Domek

Gratulujemy uczniom udziału w kolejnej tak niezwykłej lekcji kultywowania tradycji i postaw patriotycznych.

Opracowanie: Agnieszka Ciula

Konkurs Recytatorski

7 listopada w naszej Szkole odbył się konkurs recytatorski poezji Juliana Tuwima – ulubionego autora wierszy dla dzieci. Do konkursu przystąpiło 21 uczniów pierwszego etapu edukacyjnego.

Przed publicznością wystąpili m.in. Dyzio Marzyciel, Murzynek Bambo,

Zosia Samosia, pan Hilary oraz Rycerz Krzykalski. Dzieci recytowały wybrany przez siebie wiersz prezentując przy tym ciekawe rekwyzyty i odpowiednio dobrany strój.

Publiczność nagradzała małych artystów gromkimi brawami.

Poziom jaki prezentowały dzieci był

bardzo wyrównany, dlatego jury miało duży kłopot, by wyłonić najlepszych recytatorów.

Konkurs miał na celu rozbudzić recytatorskie i aktorskie uzdolnienia najmłodszych uczniów naszej Szkoły, którzy po raz kolejny udowodnili że mają talent!

Wydarzenie to miało też na celu promocję czytelnictwa propagowaną wspólnie z projektem Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa.

Po burzliwych obradach jury w składzie: p. Barbara Baziak, p. Dorota Piszczek i p. Ewa Majerska wyłoniło zwycięzców.

I m zdobyła Natalia Gałysa z klasy I c, II m Szymon Arendarczyk z klasy I c i Jakub Jarek z klasy III a, III m Bartosz Gałysa i Andrzej Gawełek obaj z klasy III b.

Wicedyrektor Anna Syktus wyraziła swój zachwyt dla kunsztu występujących i zachęciła do brania udziału w ko-

lejnych konkursach organizowanych przez Szkołę.

Pamiątkowe zdjęcia, które wykonano pozwolą za jakiś czas wrócić pamięcią do tego wydarzenia...

Spotkania czytelnicze z Kubusiem Puchatkiem

28 listopada w bibliotece szkolnej ZSP Łącko nastąpiło podsumowanie cyklu spotkań czytelniczych z Kubusiem Puchatkiem. Po 2 tygodniach słuchania „Przygód Kubusia Puchatka i jego przyjaciół” dzieci klasy „O” przystąpiły do konkurencji sprawdzających ich wiedzę, pamięć, wyobraźnię i kreatywność.

Uczestnicy odpowiadali na pytania dotyczące przeczytanego tekstu. Rozpoznawali pluszowe postacie po

dotyku. Układali na czas puzzle o tematyce związanej z ulubionym bohaterem. Dodatkowe punkty przyznano za wykonanie ilustracji do wysłuchanych przygód.

Wszyscy bawili się wspaniale. Gromadzili skrupulatnie słodkie punkty za wykonane zadania.

Oto efekty: I m. Agata Adamczyk
II m. Olga Jurkowska
III m. Szymon Franczyk

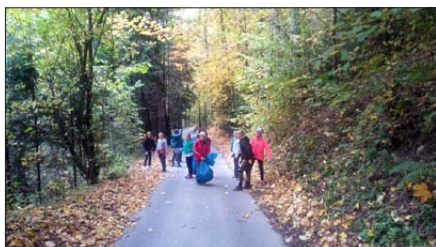
INFORMACJE ZE SZKOŁY PODSTAWOWEJ W MASZKOWICACH

Sprzątanie świata 2017

Hasło tegorocznej akcji brzmiało: „Nie ma śmieci – są surowce”. W naszej szkole z drobnym opóźnieniem odbyła się akcja „Sprzątania świata”. Tegoroczna edycja kampanii rozpoczęła się krótkim apelem, w którym wzięły udział dzieci klas 0-VII, po czym wszyscy uczniowie wraz z nauczycielami wyruszyli na „wielkie sprzątanie”.

Uczestnicy akcji otrzymali plastikowe worki na śmieci i ochronne rękawiczki. Uczniowie sprząтали tereny wokół szkoły oraz wyznaczone wcześniej tereny w miejscowości Maszkowice. Zakończeniem akcji obchodów „Sprzątania świata” w szkole, były rozgrywki sportowe na boisku, którym towarzyszył ogrom emocji i kibicowania. Sprzątanie Świata to coroczna akcja, w której biorą udział wszyscy, którym nie jest obojętny los i wygląd naszej przestrzeni. W tych dniach w wielu miastach w Polsce i na świecie ludzie zbierają się w parkach, lasach itp. organizując zbiórkę odpadów wyrzucanych przez resztę społeczeństwa. Najczęściej w zbiórce biorą udział dzieci ze szkół, ale coraz częściej przyłączają się do akcji także inne środowiska. Data sprzątania świata została wyznaczona na końcówkę września, gdyż zauważono ogromny wzrost liczby odpadów w przestrzeni publicznej po okresie wakacyjnym. Niestety wielu turystów nie szanuje miejsc w których spędzają swój urlop. Jest to też swojego rodzaju przygotowanie podłoża na zimę, tak żeby śnieg nie przykrywał śmieci. Sprzątanie świata ma też na celu zwiększenie świadomości ekologicznej, głównie wśród dzieci i młodzieży. Bardzo czę-

sto nie zdajemy sobie sprawy, że nawet wyrzucanie pojedynczych śmieci przyczynia się do zanieczyszczenia naszej planety.

Międzynarodowy Miesiąc Bibliotek Szkolnych

Międzynarodowy Miesiąc Bibliotek Szkolnych, to święto które zostało ustanowione w 1999 r. przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Bibliotekarstwa Szkolnego, do 2007 roku święto było obchodzone corocznie w czwarty poniedziałek października a od roku 2008 przedłużono je na cały miesiąc.

Dzieciństwo często kojarzy się nam z książkami czytаныmi przez rodziców lub dziadków, a potem czytаныmi samodzielnie. Dlatego też, w ramach Miesiąca Bibliotek Szkolnych, zorganizowaliśmy w naszej szkole atrakcje związane z obchodami tego wydarzenia. Celem akcji jest zwrócenie uwagi na ogromną rolę bibliotek szkolnych w życiu szkoły, w nauce i rozwijaniu zainteresowań czytelniczych. Tegoroczny Międzynarodowy Miesiąc Bibliotek odbył się pod hasłem „Książka nas łączy”. Z tej okazji nasza biblioteka już po raz trzeci przygotowała liczne wydarzenia promujące czytelnictwo i działalność biblioteki. Przybyli do nas zaproszeni goście, aby wspólnie uczcić to święto. Zaszczycili nas swoją obecnością: wójt gminy Łącko – Jan Dziedzina, przewodnicząca rady gminy Łącko – Bernadetta Wąchała – Gawełek i Katarzyna Gromala – kierownik Gminnej Biblio-

teki Publicznej w Łącku, którzy wspólnie z uczennicami klasy II Aleksandrą Lasyk i Emilią Skut czytali dzieciom książki. Trzeba również przypomnieć, że w naszej bibliotece do końca miesiąca można obejrzeć wystawę starych wolumenów, która u starszego pokolenia wywala wspomnienia z lat szkolnych i wziąć udział w konkursie plastycznym pt. „Mój ulubiony bohater książkowy”. Trwają także wybory na „książkę roku”. Można również poszerzyć ilość książek w bibliotece i podarować jakąś ciekawą publikację od siebie. Wszystkim dziękujemy za zaangażowanie i zapraszamy do korzystania z naszego księgozbioru.

Konkurs Szkolne Dni Dziedzictwa Kulturowego

Szkoła Podstawowa w Maszkowicach zajęła III miejsce w konkursie Szkolnych Dni Dziedzictwa Kulturowego organizowanym przez Stowarzyszenie Historyków Sztuki oddział krakowski oraz Fundację Plenerownia w ramach projektu Sztuka na kółkach. Miał on na celu popularyzację dziedzictwa kulturowego Polski w środowisku

SZKOLNE DNI DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

20.04.2017. - 20.10.2017

SZKOŁA PODSTAWOWA W MASZKOWICACH

PROGRAM:

- Maszkowice moja mała Ojczyzna – uświetnienie Szkolnej Izby Regionalnej uroczniami i spotkaniem lokalnej oraz wszystkich zainteresowanych; wystawy tematyczne, konkursy dla najmłodszych.
- Osmu scen wykopaliśmy na Górze Złotym (1.07-31.07.2017) – spotkania z archeologami, wywiady, warsztaty edukacyjne, wspólne wykopaliska na stanowisku.
- Plenerowe imprezy historyczne: III Gminy Turnie Rycerski im. Złotym z Maszkowic, Piłnik Średniowieczny.
- Spotkanie z muzyką i poezją ludową – konkurs gadek i poezji ludowej, wydanie śpiewnika pt.: Piosenki mieszczaków spod Góry Złotym, spotkanie z najstarszymi mieszkańcami Maszkowic.
- Udział w imprezach środowiskowych: Święto Kwitnącej Jabłoni, Owocebrania – występ szkolnego Zespołu Regionalnego „Mały Maszkowianin”.
- Cudze chwalić, swoje nie znać, sami nie wiecie, co posiadacie – Maszkowice w obiektywie – wystawa fotograficzna.
- Konkurs wiedzy o regionie – Gmina Łącko – poznajmy ją bliżej.
- Opieka nad materiałem dziedzictwem kultury naszej miejscowości – miejsca historyczne i miejsca kultu religijnego.
- Dzień Mniejszości Narodowej i Etnicznej w naszej szkole – Dzień Romów.
- Piłnik Rodzinny – występ szkolnego kabaretu Bobek.
- Spacerkiem po Maszkowicach – przewodnikiem – Szkolne Kolo Młotków Maszkowic.

szkolnym. W ramach Szkolnych Dni Dziedzictwa Kulturowego został przygotowany projekt, którego inicjatorami byli uczniowie szkoły wraz z nauczycielkami p. Teresą Matusiewicz-Łazarz i Beatą Wachałą. Pomysłów było bez liku. Swoje działania społeczność szkolna musiała skierować do kolegów, rodziców, znajomych, sąsiadów, czego wspólnym mianownikiem miało być dziedzictwo kulturowe. Gratulujemy sukcesu!!!

IV Gminny Konkurs Wiedzy o Gminie Łącko

Już po raz czwarty w naszej szkole 1 grudnia odbył się Gminny Konkurs

Wiedzy o Gminie Łącko „Gmina Łącko – poznajmy ją bliżej” dla uczniów klas IV – VII. W rywalizacji wzięli udział przedstawiciele wszystkich szkół Gminy Łącko. Organizatorami konkursu były p. B. Wachała i p. C. Zbozień. Patronat nad konkursem objął wójt gminy – Jan Dziedzina. Celem konkursu była popularyzacja wiedzy o gminie, w której mieszkamy, ukazanie elementów i cech środowiska lokalnego, poznanie historii i miejsc związanych z historią gminy, poznanie tradycji poszczególnych sołectw, poznanie sylwetek ciekawych ludzi związanych z życiem gminy oraz umiejętność określenia położenia gminy na tle kraju, województwa i powiatu. Komisja konkursowa w składzie: B. Wachała-Gawełek, Józef Strączek, B. Wachała, po dokonaniu analizy i poprawy testów wyłoniła najlepszych uczestników. W czołówce znalazły się następujące osoby:

- miejsce I – Szymon Subik ZSP Łącko
- miejsce II – Agnieszka Mrówka ZSP Łącko
- miejsce III – Jakub Wachała SP Kiczina

Wszyscy zawodnicy otrzymali nagrody ufundowane przez Wójta Gminy Łącko – p. Jana Dziedzinę, Przewodniczącą Rady Gminy Łącko – p. Bernadettę Wachałę – Gawełek, Radę Rodziców Szkoły Podstawowej w Maszkowicach, Gminny Ośrodek Kultury – p. Józefa Strączka, Zespół Świetlic Środowiskowych w Łącku, Łącki Bank Spółdzielczy, p. A. i T. Cisków, K. i A. Skutów oraz pamiętkowe dyplomy. Należy dodać, że poziom był bardzo wyrównany i zwycięzców dzieliła niewielka różnica punktów od pozostałych uczestników.

Wszystkim biorącym udział w konkursie gratulujemy ogromnej wiedzy o naszej Gminie i życzymy kolejnych sukcesów. Mamy nadzieję, że spotkamy się znów za rok.

Beata Wachała

BAWIMY SIĘ W MAŁYCH ARTYSTÓW

W jeden z jesiennych dni – 13 listopada 2017 r. w Szkole Podstawowej w Obidzy klasy I-III, miały przyjemność spotkać się z miejscowym artystą malarzem panem Mariuszem Obrzudem.

W czasie prawie godzinnej wizyty nasz Gość podzielił się z uczniami historią swojej artystycznej drogi. W dalszej części spotkania dzieci z zacięciem obejrzały wystawę prac. Po wnikliwym zapoznaniu się z obrazami artysty, przyszedł czas na rysowanie z panem Mariuszem. Stosując się do wskazówek gościa uczniowie naszkicowali ołówkiem pszczołkę Maję z elementami krajobrazu. Prace te wzięły udział w konkursie, to właśnie pan Mariusz Obrzud wybrał z każdej klasy najciekawsze prace.

Spotkanie przebiegało w ciepłej i radosnej atmosferze. ŻYCZYMY POWODZENIA NA PLANOWANEJ WYSTAWIE

Renata Kołodziej

Spotkanie z myśliwym

Dnia 27 listopada 2017 r. uczniowie Szkoły Podstawowej w Obidzy biorących udział w zajęciach „Zwierzęta zimą”, realizowanych w ramach projektu „Nowoczesne kształcenie ogólne w Gminie Łącko” odwiedził niezwykle gość był to Pan Krzysztof Słowik, myśliwy, należący do KOŁA ŁOWIECKIEGO CIS – Nowy Sącz. Uczniowie z niecierpliwością czekali na gościa, który wszystkich zaskoczył strojem oraz przyniesio-

nym ekwipunkiem. Bardzo ciekawie przedstawił uczniom zwyczaje, cechy charakterystyczne zwierząt mieszkających w naszych lasach. Dzieci mogły zobaczyć i dotknąć przyniesione przez Pana Słowika trofea myśliwskie. Poznały piękną legendę o św. Hubercie. Pan leśniczy przedstawił rolę myśliwego w życiu lasu. Dzięki temu spotkaniu mogły dowiedzieć się w jaki sposób myśliwi dokarmiają zwierzęta, jak zwierzęta zdobywają pokarm, wodę,

jaki wpływ na życie zwierząt ma człowiek.

Na zakończenie Pan Słowik podarował uczniom książeczki, które zawierały również kolorowanki o zwierzętach. Była także słodka niespodzianka dla wszystkich. Zorganizowanie takiej wizyty okazało się dużym sukcesem, gdyż dzieci z wielkim zainteresowaniem słuchały myśliwskich opowieści.

Renata Kołodziej

ODBLASKOWA SZKOŁA

Wraz z rozpoczęciem roku szkolnego, Szkoła Podstawowa w Zabrzeży, przystąpiła do wojewódzkiego konkursu pod hasłem „Odblaskowa Szkoła”. Celem akcji było promowanie zasad bezpieczeństwa w drodze do i ze szkoły, jak również popularyzowanie elementów odblaskowych wśród uczniów. W ramach akcji podjęto szereg działań służących realizacji powyższych założeń, w które zaangażowali się wszyscy nauczyciele i uczniowie naszej szkoły. W klasach starszych zorganizowano między innymi: ogólnoszkolny Konkurs Wiedzy o Bezpieczeństwie Ruchu Drogowego, Konkurs Plastyczny pod hasłem „Jestem widoczny-jestem bezpieczny”, zajęcia komputerowe z odblaskiem w tle, zajęcia z udzielania pierwszej pomocy przeprowadzone przez pielęgniarkę szkolną. Niezwykle atrakcyjną formą promocji zasad bezpieczeństwa drogowego była wycieczka rowerowa z Krościenka do Jaworek na przysiółek Biała Woda, w której wzięło udział 14 uczniów klasy VII, pod opieką p. Krystyny i Jacka Gałysów. Klasy młodsze wzięły udział w plenerowej „odblaskowej wycieczce”, gdzie uczniowie wystrojeni w kamizelki odblaskowe uczyli się bezpiecznego poruszania po drodze. Dla najmłodszych uczniów zorganizowano spotkanie z przedstawicielką Małopolskiego Ośrodka Ruchu Drogowego

z Nowego Sącza, która uczyła ich zasad bezpieczeństwa w drodze do i ze szkoły. Przy okazji wszyscy uczniowie naszej szkoły, zostali zaopatrzeni w gadzety odblaskowe, które postanowili nosić na co dzień. Nadmienić należy, iż w szkole około 50% uczniów jest zaopatrzonych w kamizelki odblaskowe, co również wzmacnia bezpieczeństwo na drodze naszych uczniów. Organizatorem i koordynatorem konkursu był pan Jacek Gałysa.

Mistrzostwo Powiatu Nowosądeckiego w drużynowym tenisie stołowym

21 listopada w Zespole Szkół w Gródku odbyły się Mistrzostwa Powiatu Nowosądeckiego w drużynowym tenisie stołowym w Igrzyska Młodzieży Szkolnej (klasy siódme, szkoły podstawowe i gimnazja). W turnieju brały udział zespoły złożone z uczniów jednej szkoły podstawowej w kategorii dziewcząt i chłopców. Sukcesem zakończył się udział dziewczynki z Czarnego Potoku i chłopcy z Zagorzyna, którzy wywalczyli Mistrzostwo Powiatu Nowosądeckiego i awans na zawody Rejonowe.

Skład drużyn:

- Szkoła Podstawowa w Czarnym Potoku: Zuzanna Matusiewicz, Gabriela Gromala, opiekun Jan Mrówka,
- Szkoła Podstawowa w Zagorzynie: Krystian Duda, Michał Dziejzina,

Antoni Faron, opiekun Grzegorz Legutko.

Zawody rejonowe odbyły się 1 grudnia w Limanowej, w których drużyna

z Zagorzyna zdobyła II miejsce awansując na szczebel rozgrywek wojewódzkich. Dziewczyna z Czarnego Potoku zakończyła zawody na miejscu IV.

Drużyna z Łącka Mistrzem Powiatu Nowosądeckiego w halowej piłce nożnej

6 listopada 2017 r. w Szkole Podstawowej w Brzeznej odbyły się Mistrzostwa Powiatu Nowosądeckiego w Halowej Piłce Nożnej Chłopców. W zawodach brały udział 4 zespoły, które zwyciężyły w rozgrywkach międzyszkolnych:

- Szkoła Podstawowa w Rożnowie,
- Szkoła Podstawowa w Brzeznej,
- Zespół Szkolno-Przedszkolny w Łącku,
- Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 1 w Krynicy-Zdroju.

Mistrzostwo Powiatu Nowosądeckiego zdobył Zespół Szkolno-Przedszkolny w Łącku, który uzyskał awans na zawody rejonowe (10.11.2017 r. – Brzezna).

Skład zwycięskiej drużyny: Filip Faron, Piotr Jawor, Dawid Golonka, Paweł Klag, Arkadiusz Kowalczyk, Jan Kurnyta, Piotr Lisiecki, Jakub Mrówka, Filip Talar, Krzysztof Trzepak, opiekun Witold Majerski.

Fot. Arch. MOS PN

II Edycja Turnieju V Gmin dobiegła końca

W sobotę 2 grudnia w Hali Sportowo – Widowiskowej w Łącku odbył się piąty, ostatni etap II edycji turnieju V Gmin, tym razem o Puchar Wójta Gminy Łącko – Pana Jana Dziejziny. W drugiej edycji udział wzięły gminy: Ochotnica Dolna, Podegrodzie, Łukowica, Stary Sącz i Łącko. W karuzeli szachowej trwającej cały rok uczestniczyło łącznie 276 zawodników w tym aż 116 w kategorii dzieci do lat 10.

Pomysłodawcą oraz głównym organizatorem był opiekun Szkołki Szachowej GOK w Łącku – Witold Majerski, pomagali mu Andrzej Majerski, Bogdan Łuczowski ze Szkołki Szachowej w Roztoce oraz niezastąpiony sędzia

główny Stanisław Gamoń – opiekun Szkołki Szachowej w Roztoce.

Cały cykl składał się z 5 turniejów, zdobyte punkty sumowane były do klasyfikacji generalnej.

Po zakończeniu V turnieju nastąpiła uroczysta ceremonia zakończenia II edycji. Wszystkich zawodników oraz przybyłych gości powitał gospodarz turnieju, Wójt Gminy Łącko Jan Dziejzina, następnie głos zabrała Przewodnicząca Sejmiku Województwa Małopolskiego Urszula Nowogórska.

Po zakończonych przemowach Główny Organizator Witold Majerski rozpoczął podsumowanie V etapu jak i całej II edycji.

Nagrody za I miejsca w V turnieju odebrali:

Grupa A (do lat 10) – Nowakowski Maksymilian – MKS MOS Wieliczka

Grupa B (ur. 2004-2006) – Król Jakub – Roztoka

Grupa C (ur. 2001-2003) – Szarota Jakub – Chelmiec

Grupa D (ur. 2000 i starsi) – Furtak Joanna – Limanowa.

Czołowe miejsca w klasyfikacji generalnej:

Grupa A:

Najmłodsza, najważniejsza i najliczniejsza grupa dzieci do lat dziesięciu, w 5 turniejach zagrało... 116

zawodników!!! 23 graczy ze 100 % frekwencją:

Najlepsi z gminy Łącko:

Chłopcy:

5. Wąchała Szymon – Łącko

Dziewczynki:

7. Pierzga Klaudia – Łącko

Grupa B:

W 5 turniejach zagrało aż 67 zawodników, w każdym z nich 13 zawodników. W tej grupie od samego początku prowadził Michał Woźniak i prowadzenia nie oddał do samego końca, zdobywając łącznie 29,5 pkt. co jest najlepszym wynikiem we wszystkich kategoriach.

Najlepsi z gminy Łącko:

Chłopcy:

5. Basiaga Lucjan – Obidza – 19,5

Dziewczyny:

6. Lisiecka Gabriela – Łącko – 14,0

Grupa C:

We wszystkich 5 turniejach udział wzięło 46 zawodników, 4 zawodników zagrała w każdym z 5 turniejów. Wyniki klasyfikacji generalnej:

Najlepsi z gminy Łącko:

4. Mikołajczyk Miłosz – Łącko – 21,0

Grupa D:

We wszystkich 5 turniejach udział wzięło 47 zawodników z południowej Polski oraz Nicolas Barnaby z Manchesteru. Po emocjonującej końcówce zwycięzcą drugiej edycji został Marek Michalik z Nowego Sącza. srebrnym medalistą Stanisław Czyrnek z Wilkowiska a na najniższym stopniu podium stanął Tadeusz Wesołowski z Gminy Chelmec, który miał tyle samo punktów co czwarty Krzysztof Kopyciński lecz o wyższej lokacie w klasyfikacji generalnej zdecydowało lepsze miejsce w ostatnim konkursie.

Wśród kobiet zwyciężyła Hanna Wesołowska z Chelmecka przed Zuzanną Lisiecką z Łącka oraz Joanną Furtak z Limanowej.

100 % frekwencję w tej kategorii miało 5 zawodników.

Po wręczeniu pucharów i medali w klasyfikacji generalnej nastąpiło losowanie nagród. Najbardziej wartościowe nagrody rozlosowano wśród zawodników z młodzieżowych grup, którzy wzięli udział we wszystkich 5 turniejach, następnie pozostałe nagrody losowano wśród graczy biorących udział w sobot-

nim turnieju. Do wygrania były: nagroda główna – rower, ufundowana przez Wojciech Steca – Firma Woj – Tom Aktiv. Dwa zestawy głośników, tablet, 2 telefony dotykowe, 21 power bank, 6 x myszka optyczna, 10 spinnerow, 4 pendrive, 6 kompletów słuchawek, 4 talony do Pizzerii w Tegoborzy (**Mateusz Franczyk** – przedszkole w Łącko – Kraina Uśmiechu), 3 bony do Salonu Fryzjerskiego Glamour, 6 bonów do sklepu Woj – Tom (Karolina Stec), woda mineralna – Piwniczanka (Pani **Agnieszka Pióro**), 4 bony do sklepu Plechta (**Mateusz Plechta**), 36 kubków od firmy Biurowiec, soki Tloczni Maurer (**Krzysztof Maurer**) oraz książki o Gminie Łącko (Gmina Łącko). Każdy uczestnik dostał pamiątkowy brelok ufundowany przez firmę Biurowiec Pani **Anny i Grzegorza Baran**. Drożdżówki dla każdego uczestnika sponsorowała firma GS w Łącko w osobie Pana **Antoniego Barana**. Kawę, herbatę oraz posiłki dla zaproszonych gości, sponsorów i organizatorów wraz z pysznym ciastem zapewniła Restauracja Pod Jabłonią (Pani **Celina Pierzchała** oraz **Franczyk Józef**). Dziękujemy także Panu **Leszkowi Myjakowi** (Lester – Trans), Panu **Tomaszowi Kurowskiemu** (Ekspercom) oraz **Robertowi S.** (Kadczą) za wsparcie finansowe w przeprowadzeniu turnieju :-).

Sponsor Główny – Vantis Holding w osobie Prezesa – Pana Piotra Sołtysa oraz Woj-Tom Aktiv w osobie Pana Wojciecha Steca – serdecznie dziękujemy!!!

N a g r o d ę główną – rower – wylosowała Zuzia Król z Roztoki.

Zespół V gmin od „kuchni”:

Witold Majerski – Główny pomysłodawca i organizator – Szkoła Szachowa GOK w Łącko.

Stanisław Gamoń – Sędzia Główny – Szkoła Szachowa w Roztoce

Bogdan Łuczkowski – współorganizator oraz osoba odpowiedzialna za obliczenia, rankingi i kontakt z mediami

– Szkoła Szachowa w Roztoce
Andrzej Majerski – współorganizator – Szkoła Szachowa w Łącko
Magdalena Bargiel – sędzia rundowy – Szkoła Szachowa w Przyszowej
Krzysztof Bieda – sędzia rundowy – Limanowa
Stanisław Czyrnek – praca z grupą D – Szkoła Szachowa w Przyszowej
Marek Michalik – praca z grupą D – Pałac Młodzieży w Nowym Sączu
Grzegorz Jędrzejcas – pomoc w zaopatrzeniu w sprzęt – Szkoła Szachowa Chomranice
Mieczysław Guc – pomoc w zaopatrzeniu w sprzęt – Stary Sącz.
Leszek Koźuch – nauczyciel wf SP w Brzeznej – pomoc w organizacji etapu w Gminie Podegrodzie
Zygmunt Biel – nauczyciel wf SP w Brzeznej – pomoc w organizacji etapu w Gminie Podegrodzie
Monika Jagieła – nieoceniona pomoc w organizacji etapu w Gminie Ochotnica
Halina Jagieła – pomoc w organizacji etapu w Gminie Ochotnica
Dawid Słowik – pomoc w organizacji etapu w Łącko
Marek Rychlec – pomoc w organizacji etapu w Łącko
Wioletta Nowak – Dyrektor Szkoły Podstawowej nr. 2 w Starym Sączu
Patronem medialnym było www.starosadeckie.info

Ponadto gospodarze każdego turnieju cyklu V Gmin, którzy nas hojnie ugościli oraz osoby które podczas trwania zawodów cały czas służyły pomocą przy różnych pracach a teraz ciężko wymienić z imienia i nazwiska.

Pragniemy nadmienić, że całą pracę wykonujemy w formie wolontariatu, a największą nagrodą jest... satysfakcja, że królewska gra staje się coraz popularniejsza w naszym rejonie i coraz więcej dzieci w ten sposób spędza aktywnie czas.

W następnym roku wracamy z jeszcze większą siłą by stworzyć już III edycję turnieju... a ile Gmin to okaże się niebawem.

Szachy to nieustająca przygoda intelektualna...

Bogdan Łuczkowski

SZKOŁA WOKÓŁ NAS

Drodzy Czytelnicy!

W cyklu „Szkoła wokół nas” publikujemy artykuły autorstwa nauczycieli i uczniów Zespołu

Szkoł im. św. Kingi w Łącku. W obecnym numerze prezentujemy relację ze wspaniałej wycieczki po europejskich stolicach, recenzję jednego z kilku obejrzanych ostatnio spektakli oraz sprawozdanie z tygodniowego pobytu w laboratorium PAN. Chwalimy się także ostatnimi sukcesami, nie tylko sportowymi (!). Zapraszamy do lektury. Wszystkim sympatykom życzymy Wesołych Świąt!

Dnia 10.10.2017 roku uczniowie klas III B i III D udali się na trzydniową wycieczkę, podczas której było im dane zwiedzić trzy wspaniałe europejskie stolice, a mianowicie Wiedeń, Budapeszt i Bratysławę.

Całą przygodę rozpoczęliśmy o godzinie 6 rano, kiedy to wypoczęci i ciekawi tego, co przyniesie dzień, ruszyliśmy w 7-godzinną podróż autokarem do stolicy Węgier – Budapesztu.

Droga na miejsce minęła nam ekspresowo dzięki temu, że wszyscy mieli świetne humory, które jeszcze poprawiał „autobusowy chór” zajmujący tylne siedzenia. Roześmiani i gotowi na przygodę wjechaliśmy do stolicy Węgier – Budapesztu, by o 13-stej spotkać się z przemianą przewodnikiem Panem Karolem, który z uroczym akcentem opowiedział nam o największych zabytkach Budy i Pestu (gdyż warto nadmienić, że stolica Węgier podzielona jest właśnie na te dwie dzielnice). Rozpoczęliśmy zwiedzanie od Placu Bo-

haterów w Pestcie, następnie zobaczyliśmy Vajdahunyad vara, Parlament, Bazylikę św. Stefana, przespacerowaliśmy się klimatycznym Laskiem Miejskim, po czym odwiedziliśmy miejsca związane z polską historią, czyli Plac Józefa Bema oraz pomnik „Przemys”. Stamtąd udaliśmy się na spacer wzgórzem budańskim, z którego rozpościerały się niezwykle „fotogeniczne” widoki. Mając dookoła cudowne krajobrazy niezwykle chętnie słuchaliśmy anegdot Pana Karola na temat mijanych przez nas: Wzgórza Zamkowego, Baszt Rybackich, Placu Świętej Trójcy, Kościele Macieja, zaplecza Hotelu Hilton z ruinami klasztoru Dominikanów, Cukierni Sissi i ostatecznie Placu Budańskiego, na którym pożegnaliśmy Pana Karola. Zmęczeni ale i zadowoleni ruszyliśmy do Hotelu Griff, gdzie o godzinie 19-stej zostaliśmy zakwaterowani. Tam zjedliśmy pyszną obiadokolację i z pełnymi brzuskami mogliśmy zająć się odpoczynkiem oraz międzyklasową integracją, która przyniosła pozytywne efekty. Następnego dnia, gdy po śniadaniu, o godzinie 8 wyruszyliśmy do Wiednia, humory jeszcze bardziej nam dopisywały. Oczywiście droga do Austrii urozmaicona została przez nasze śpiewy, dzięki czemu w grupie panowała ogólna wesołość, a integracja była ogromna. W miłej i radosnej atmosferze dotarliśmy do Wiednia. Tam o godzinie 11 do naszego autobusu wsiadła Pani przewodnik i wspólnie objechaliśmy miasto reprezentacyjną aleją oglądając po drodze wspaniałe zabytki i kluczowe punkty w stolicy Austrii. Były to: Ring – Historii Sztuki-KHM

i Historii Natury-NHM, Parlament, Ratusz, Kościół Wotywny, najstarsze muzeum miasta – Sztuki Użytkowej MAK, Plac Karola ze słynnym Musikverein – Towarzystwem Muzycznym, gdzie odbywa się słynny Koncert Noworoczny oraz Kościół Boromeuszka. Na koniec odwiedziliśmy Pawilonu Otto Wagnera i stamtąd przejechaliśmy zobaczyć niezwykle klimatyczny „bajkowy dom”. Na jego dachach rosną ogrody z dziesiątkami drzew i krzewów, co w połączeniu z kolorowymi ścianami o nieregularnych kształtach daje magiczny efekt. Po obejrzeniu tego domu oraz posileniu się tam jedzonkiem z lokalnych punktów sprzedaży, pełni energii ruszyliśmy na spacer najsłynniejszymi ulicami i placami przez starówkę, rozkoszując się widokiem pięknych budynków Albertiny, cesarskiej rezydencji Hofburg, słynnego Kohlmarkt oraz placu Graben z Kolumną Morową a także Katedry św. Szczepana, którą odwiedziliśmy także w środku. Warto nadmienić, że Pani przewodnik dobre odpowiedzi na jej pytania związane z miastem, wyngała marcepanowymi czekoladkami, czym zaskarbiła sobie sympatię części z nas. Miłą Panią pożegnaliśmy o 14-stej, by udać się na zwiedzanie Muzeum Historii Natury, które jest największym w Europie. Spędziliśmy

tam swój czas wolny podziwiając eksponaty, a następnie poczekaliśmy na autokar przed muzeum, gdzie część naszej grupy zajęła się pomnikiem małego słonika, który się tam znajdował. Należy również wspomnieć o spotkaniu uroczej Cyganki sprzedającej kwiatki (a raczej wciskającej je „za darmo”, by później wziąć za nie kilka euro) i jej minie, gdy dwóch naszych kolegów wmówiło jej, że są parą. Cała wycieczka bogata była w takie smaczki, gdyż należy pamiętać, że nie brakowało nam pomysłów na rozładowanie atmosfery i urozmaicenie podróży. Zwiedzanie Wiednia wieńczyło odwiedzenie Parku Rozrywki Prater. Wyszaleliśmy się na Diabelskim Młynie (widocznym z całego Wiednia), licznych rollercoasterach i innych atrakcjach, które zapierały dech w piersiach i powodowały ogromne skoki adrenaliny, przez co zmęczeni, ale zadowoleni o godzinie 18:30, po dwóch godzinach zabawy w Praterze, pojechaliśmy do kolejnej stolicy, tym razem do Bratysławy. W stolicy Słowacji zostaliśmy zakwaterowani w Hotelu Puls i o 20-stej zjedliśmy smaczną obiadokolację. Jasnym jest, że również podczas tego noclegu nie wszyscy się wyspali, gdyż byli zajęci integracją, dlatego mimo najszczęśliwszych chęci zwiedzanie Bratysławy nie było już tak ekscytujące, co nie zmienia faktu, że nadal było bardzo interesujące. Po pysznym śniadanku i wyjeździe z hotelu spotkaliśmy się z Panią Przewodnik o godzinie 10-tej, by przez kolejne 3 godziny zwiedzać miasto. Humory dopisywały, słońeczko pięknie grzało więc ani się obejrzelśmy, nadjechał autokar i kontynuowaliśmy zwiedzanie z jego okien. Na koniec udaliśmy się do bratysławskiej galerii handlowej, gdzie w czasie wolnym zjedliśmy obiad a następnie

siedzieliśmy w pobliskim parku rozkoszując się piękną pogodą. – Jak wiadomo, wszystko co dobre szybko się kończy i o 15:15 wyjechaliśmy z Bratysławy w drogę powrotną. Jednak dobre się nie skończyło, a to za sprawą Pana Jacka, kierowcy autokaru, który całą wycieczkę towarzyszył nam, pomagał załatwić sprawy ogromnej wagi (jak wrzątek do zalania kawy o 2 w nocy, czy łyżeczka do zjedzenia zupki chińskiej o tej samej porze), zabawił nas i nauczycieli rozmową i ciętym dowcipem. W tak miłym towarzystwie i świetnej atmosferze, podpartej autobusowym chórem z tylnych siedzeń, w ekspresowym tempie, około godziny 21 wróciliśmy do Łącka. Tam już rozstaliśmy się z pewną nutą nostalgii. Warto nadmienić, że skutki wycieczkowej międzyklasowej integracji widoczne są nadal i jest ona nadal bardzo dobrze wspominana (podobno także przez Pana Jacka, za co jest nam niezwykle miło).

W październiku i w listopadzie mimo intensywności w pokonywaniu kolejnych szczebli wiedzy na lekcjach, uczniowie znaleźli też czas, aby „zabłysnąć” kilkoma sukcesami. Na pewno powody do dumy dostarczyli nam:

- Tomek Zasadni z kl. III Technikum budowlanego zdobył tytuł Wicemistrza Polski w downhillu,
- I miejsce w Mistrzostwach Unihokeju Dziewcząt (Gabrysia Baziak okazała się najlepszą zawodniczką turnieju),
- Mistrzostwa powiatu w szachach – I miejsce zajęła Marta Pyrdoł, III – Zuzanna Lisiecka. W klasyfikacji drużynowej zdobyliśmy II miejsce.
- Nasza szkoła zajęła II miejsce w powiecie nowosądeckim w całorocznym turnieju szkół ponadgimnazjalnych.

A ponadto nasi uczniowie Adrian Marciszewski i Tomek Najduch z III D brali udział w konkurencji Mistrz Dekoracji w ramach Konkursu „Mam fantazję.” W roku szkolnym 2017/2018 został on przeprowadzony w 10 konkurencjach zawodowych. Na 21 uczestników udało się im zdobyć wysokie 3 miejsce. 4 grudnia w Urzędzie Marszałkowskim w Krakowie odbyła się uroczysta gala wręczenia nagród.

Małgorzata Szczepaniak, kl. III B

„Z czego się śmiejecie...” – recenzja „Rewizora” M. Gogola

We wrześniu, październiku i listopadzie uczniowie naszej szkoły mieli okazję obejrzieć ciekawe spektakle teatralne („Król Edyp” – kl. IC i ID, „Ferdynand” – kl. IVB i „Rewizor” – kl. IIIB). Prezentujemy recenzję „Rewizora” autorstwa Małgorzaty Szczepaniak.

27 października uczniowie klasy IIIB uczestniczyli w spektaklu pt. „Rewizor” granym w Krakowskim Teatrze Scena STU. Autorem tej nowatorskiej inscenizacji sztuki Mikołaja Gogola (z 1836 roku) jest Krzysztof Jasiński, a parafrazy przekładowej dokonał Tadeusz Nyczek.

To właśnie ta parafraza pozytywnie wpłynęła na odświeżenie i uaktualnienie tekstu rosyjskiego pisarza, nadając wypowiedziom bohaterów polotu i pikanterii, ale oczywiście w granicach dobrego smaku. „Nowoczesny” efekt podkreśliła cyrkowa scenografia (autorstwa Justyny Łękowski) szczególnie dwie jeżdźalnie; wykorzystanie ruchomej sceny oraz jazda bohaterów na rolkach. Wszystkie te zabiegi nadały całości dynamiki, a w połączeniu z frywolnymi strojami aktorek (przykuwającymi wzrok męskiej części widowni) oraz karykaturalnymi, wręcz baśniowymi

mi kreacjami panów, uwidoczniły groteskowość sytuacji opisanej w utworze.

Warto również zaznaczyć, że oprócz scenografii i kostiumów ogromne wrażenie robiły wykonywane przez aktorów sztuczki iluzjonistyczne. Prym w tej kwestii wiedli: Krzysztof Piątkowski, w tytułowej roli fałszywego rewizora oraz jego współnik – Dima, grany przez Marcina Zacharzewskiego. Wykazali się oni nie tylko bezbłędną znajomością trudnej sztuki iluzji (w czym pomagał konsultant – Sławomir Piestrzeniewicz), ale także ogromnym warszatem aktorskim, zręcznością i lekkością ruchów.

To samo można powiedzieć o dwóch odtwórczyniach ról kobiecych, czyli Iwonie Konieczkowskiej, grającej żonę naczelnika Annę oraz jej scenicznej córce Marii – w tej roli Martyna Krzysztofik. To właśnie panie były „siłą napędową spektaklu” i dostarczały widzom wielu pozytywnych emocji. Oglądało się je fantastycznie (!) Należy jednak podkreślić, że wszyscy aktorzy

wykazali się niezwykłą ekspresją. Warto wspomnieć panów: Poziomkę, Łapskiego – Capskiego i Boczka – granych kolejno przez Andrzeja Roga, Marka Litewkę i Wiesława Smełkę, którzy nawet na sekundę nie wychodzili z ról i ciągle wykonywali (czasami ledwo dostrzegalne) gesty podkreślające charakter ich bohaterów.

Perfekcyjną grę aktorską, efektowne kostiumy, pomyslową scenografię oraz inteligentne dialogi dopełniła wesoła, świetnie dobrana muzyka Janusza Grzywacza, wprowadzająca widza w dobry nastrój i magiczną (cyrkową) atmosferę.

Niewątpliwie wszystkie te zalety oraz niepowtarzalny klimat Teatru STU pozytywnie wpłynęły na wysoką ocenę spektaklu. Przeplata się ona z gorzką refleksją, która nasuwa się po jego obejrzeniu. Spektakl zmusza bowiem odbiorcę do przemyślenia własnego życia, co przecież stanowi cel tego typu produkcji i jest ich niewątpliwą zaletą. Autor niemal pokazuje pal-

cem w kierunku widzów, kiedy ustami swojego bohatera mówi: „Z czego się śmiejecie? Z samych siebie się śmiejecie” Przedstawienie obnaża bowiem ludzkie wady: karierowiczostwo, lizusostwo, głupotę, strach o swoje stanowisko... Pokazuje także obłudę i chęć zamaskowania prawdziwych pragnień. Ludzka skłonność do ukrywania prawdy, prędzej czy później spowoduje ośmieszenie w oczach swoich i innych. Podsumowując, jeszcze raz powiem – spektakl posiada same zalety i naprawdę warto go zobaczyć na żywo.

Małgorzata Szczepaniak – kl. III B

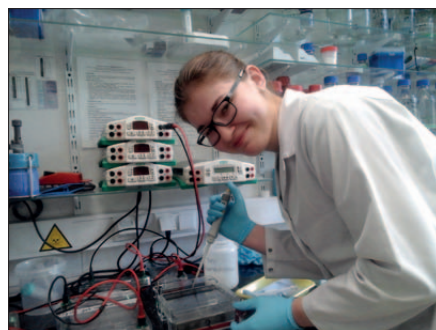
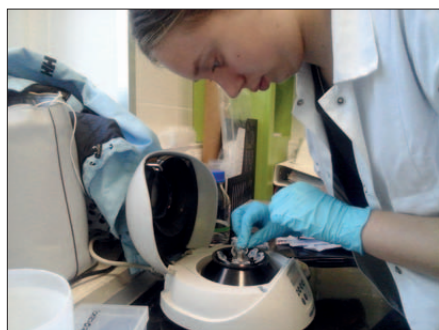

Kolejne lekcje z PAN-em uczniów Zespołu Szkół im św. Kingi w Łącku

Już po raz trzeci w dniach od 16 do 20 października 2017 r. uczniowie Zespołu Szkół im. św. Kingi w Łącku brali udział w wyjątkowych zajęciach z biologii w Instytucie Biochemii i Bio-

fizyki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Pięciodniowe warsztaty, w których uczestniczyliśmy, odbywały się w laboratorium biologii molekularnej pod kierunkiem zespołu badawczego

dr. hab. Tomasza Sarnowskiego, który z prawdziwą pasją opowiadał o pracy naukowca, oprowadzając nas po świecie pełnym tajemniczych pojemników, próbek i urządzeń znanych nam tyl-

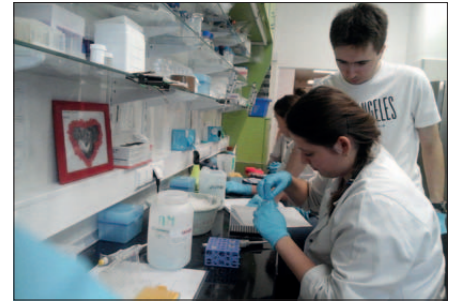
ko z obrazków w podręcznikach. Mieśliśmy dostęp do miejsc, gdzie genetycy prowadzą badania na organizmach transgenicznych, których wykorzystanie w rolnictwie, przemyśle, ochronie środowiska i medycynie staje się coraz powszechniejsze. Wbrew temu, co czasem głoszą ignoranci wiedzy biologicznej rozwój inżynierii genetycznej stworzył nowe możliwości w diagnostyce i leczeniu chorób wcześniej nieuleczalnych, pozwolił na uprawę roślin bez pestycydów, pozyskiwanie paliw niebędących pochodnymi ropy naftowej, skuteczniejsze oczyszczanie z toksyn gleby, wody i powietrza. Prace badawcze naukowców stały podstawą wielu nowoczesnych technologii stosowanych w codziennym życiu. Nasz tygodniowy pobyt w instytucie PAN był namiastką takich badań, a nie biernym przyglądaniem się czy zabawą. Wykonywaliśmy prawdziwe prace przy użyciu nowoczesnego sprzętu i technik stosowanych w biotechnologii. Pod kierunkiem naukowców Polskiej Akademii Nauk, my zwyczajni uczniowie technikum żywienia i usług gastronomicznych, mogliśmy wykonywać ćwiczenia z zastosowaniem różnych metod inżynierii genetycznej, np. izolację plazmidowego DNA za pomocą enzymów restrykcyjnych, genotypowanie roślin

transgenicznych, namnażanie fragmentów DNA za pomocą reakcji PCR. Takie praktyczne lekcje nie zdarzają się w wielu szkołach, więc czujemy się prawdziwymi szczęściami. Tym bardziej, że Zespół Szkół w Łącku brał udział w warsztatach po raz trzeci.

„Możliwość uczestniczenia w zajęciach bardzo zmieniła moje podejście do nauki. Zrozumiałam, że każdy może zostać naukowcem, a nauka biologii to świetna zabawa”, „W laboratorium zaszczerpiono we mnie chęć zdobywania wiedzy, odkryłam moje nowe umiejętności. Zobaczyłam, że uczenie się nie musi być nudne i trudne – czasem wystarczy zmienić sposób, by skutecznie przyswoić nowe treści” – napisały w drodze powrotnej uczestniczki warsztatów.

Cztery odważne dziewczyny z klasy IV C – Zuzia Lisiecka, Dorota Królczyk, Monika Zasadni i Ewelina Kowalczyk mogły w specjalistycznych pracowniach poznać naukę jako fascynujące wyzwanie, odkrywanie, dotykane, samodzielnego wpływania na zjawiska, które można poznać tylko biernie na kartach książek. Innymi słowy prawdziwa wiedza nie miała nic wspólnego z nudą i bezcelowością jej zgłębiania. Wyjazd zaowocował nowym spojrzeniem na świat. Jedna z dziewcząt podzieliła się

następującym przemyśleniem: „Praca w laboratorium i wykonywane w nim doświadczenia zmieniły moje podejście do lekcji biologii w szkole. To właśnie tam zaszczerpiono we mnie chęć zdobywania wiedzy. Pobyt w instytucie, słuchanie naukowców, wykonane z sukcesem ćwiczenia na pewno przydadzą mi się w przyszłości, bo nigdy nie wiadomo, jak potoczy się moje życie zawodowe. Może będę pracować w laboratorium?”

Nasza kolejna przygoda w Warszawie zakończyła się sukcesem – oczywiście pod kierunkiem kadry naukowej, która z wielką cierpliwością, pasją i zaangażowaniem prowadziła wszystkie zajęcia. Co jest w tym wszystkim najcenniejsze? Nasza nagroda, którą nie jest puchar czy dyplom, lecz długoterminowa inwestycja w wiedzę i umiejętności, być może poważny krok w kierunku imponującej naukowej kariery. Promotorem i organizatorem zajęć dla naszej szkoły jest kierownik projektu Laboratorium Biologii Molekularnej Instytutu Biochemii i Biofizyki Polskiej Akademii Nauk dr hab. Tomasz Sarnowski.

Za miły i owocny pobyt uczniów wszystkim pracownikom laboratorium serdecznie dziękujemy.

Lucyna Prostko

ELIMINACJE DO XI MISTRZOSTW WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO STRAŻY POŻARNEJ

W dniu 7 listopada w Hali Widowiskowo-Sportowej w Łącku odbyły się ELIMINACJE DO XI MISTRZOSTW WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO STRAŻY POŻARNEJ. Do rywalizacji przystąpiły 4 jednostki Państwowej Straży Pożarnej z terenu nowosądeckiego:

- Nowy Sącz
- Gorlice
- Dąbrowa Górnicza
- Proszowice

Po uroczystym otwarciu eliminacji przez Zastępcę Komendanta PSP Nowy

Sącz- pana Pawła Motykę oraz naszego Wójta pana Jana Dziędzinę drużyny przystąpiły do rywalizacji. Ekipa z Nowego Sącza okazała się najlepsza. Pewnie i wysoko wygrywała swoje spotkania, które dały im kwalifikację do XI MISTRZOSTW WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO STRAŻY POŻARNEJ.

Warto dodać, że w drużynie straży pożarnej z Nowego Sącza występował nasz mieszkaniec Gminy Łącko pan Krzysztof Krzyśko.

David Słowik

Zakończenie Ligi Oldbojów

W minioną sobotę tj. 28 października 2017 r. odbyła się ostatnia kolejka Ligi Oldbojów o puchar Wójta Gminy Łącko. Mistrzem tegorocznych rozgrywek zostali Oldboje z Kamienicy.

Przed ostatnią kolejką piłkarze z Kamienicy mieli dwa punkty przewagi nad drużyną Woj-Tom Łącko i 9 punktów nad drużyną Oldbojów Gorc Ochotnica.

Ostatnia kolejka zapowiadała się bardzo ciekawie, ponieważ do końca mogliśmy obserwować rywalizację

między drużynami. Jednakże piłkarze Oldbojów z Kamienicy bardzo wysoko postawili w tym dniu poprzeczkę i pokonali rywali nie przegrywając ani jednego spotkania. Podczas spotkań strzelili 17 goli i stracili tylko jednego gola. Tym samym zapewnili sobie tytuł mistrza ligi.

Do końca kolejki toczyła się również rywalizacja o najsukceszniejszego zawodnika ligi. Na kolejkę przed końcem prowadził zawodnik Woj-Tom Łącko – Krzysztof Krzyśko. Jednak ostatnia kolejka przyniosła zmiany,

bo tego dnia skutecznością popisał się zawodnik Oldbojów Łącko – Krzysztof Adameczyk, strzelając 5 goli. Dzięki temu wyprzedził dotychczasowego lidera i sięgnął po koronę króla strzelców, strzelając w sumie 17 goli.

Po zmaganiach sportowych odbyła się uroczystość podsumowująca ligę. Zwycięskie drużyny otrzymały pamiątkowe dyplomy i puchary, przyznano również nagrodę specjalną dla najlepszego bramkarza ligi, którą otrzymał zawodnik Oldbojów Ochotnica – Andrzej Rosiek.

David Słowik

Amatorska Liga Futsalu w sezonie 2017/2018

W Hali Widowskowo – Sportowej w Łącku odbywa się Amatorska Liga Futsalu. Rozgrywki rozpoczęły się 25 listopada 2017r. i trwać będą do 4 lutego 2018 r. Warunki wystąpienia w zawodach były takie same jak rok temu tzn. ukończenie 16 lat i zgłoszenie drużyny do 20 listopada 2017 r. W tym roku udział bierze 10 drużyn. Po dwóch kolejkach liderem jest Zyndram Łącko. Najsukceszniejszym graczem tej kolejki był Mateusz Klóska z Łobuzów,

który zdobył 4 bramki. To początek rozgrywek, a emocje podczas meczów są ogromne.

Zapraszamy wszystkich do Hali Widowskowo – Sportowej w Łącku. Zapewniamy dobrą zabawę, sportową rywalizację oraz walkę do ostatniego gwizdka sędziego.

David Słowik

Świąteczne granie w Hali Widowiskowo – Sportowej w Łącku

Mimo okresu zimowego nie zapominamy o aktywnym spędzaniu czasu wolnego. W miesiącu grudniu zapraszamy serdecznie na cykl sportowych rozgrywek. Już 27 grudnia 2017 r. odbędzie się Świąteczny Turniej piłki halowej o Puchar Wójta Gminy Łącko, w którym mogą wziąć udział chłopcy urodzeni w 2008 r. i młodsi. Dzień później tj. 28 grudnia 2017 r. będą mogli swoje umiejętności sportowe sprawdzić zawodnicy z rocznika 2004–2007. Młodzież z rocznika 2000–2003 zapraszamy 29 grudnia 2017 r. Udział we wszystkich turniejach jest bezpłatny. Warto dodać, że każdy uczestnik turnieju otrzyma pamiątkowy medal, na trzy najlepsze drużyny czekają puchary, natomiast najlepszy bramkarz i zawodnik turnieju nagrodzeni zostaną statuetkami.

Serdecznie zapraszamy młodzież do udziału w turniejach, a wszystkich chętnych do kibicowania.

- Świąteczny Turniej Piłki Halowej o Puchar Wójta Gminy Łącko – **rocznik: 2008 i młodsi** – 27.12.2017, godz. 9:00
- Świąteczny Turniej Piłki Halowej o Puchar Wójta Gminy Łącko – **rocznik 2004-2007** – 28.12.2017, godz. 8:30

- Świąteczny Turniej Piłki Halowej o Puchar Wójta Gminy Łącko – **rocznik 2000-2003** – 29.12.2017, godz. 8:00
Zapisy pod numerem telefonu: 505 – 542 – 489

David Słowik

Podsumowanie rundy jesiennej GLKS Zyndram Łącko

Czas na krótkie podsumowanie rundy jesiennej w wykonaniu naszych Seniorów występujących w A – klasie Nowosądeckiej. Drużyna po rundzie jesiennej zajmuje 7 pozycję. Nasi zawodnicy rozegrali 15 spotkań. Zdobyli w nich 20 punktów. Odnieśli 4 zwycięstwa, 8 remisów i ponieśli 3 porażki. Jako gospodarze nasi piłkarze rozegrali 7 spotkań zdobywając w nich 6 punktów, odnosząc dwa wygrane, trzy remisy i dwie porażki. Bilans bramkowy to: 12 - 8. Na wyjeździe nasi gracze rozegrali osiem spotkań i zdobyli w nich 11 punktów, odnosząc dwa zwycięstwa, pięć remisów i jedną porażkę. Bilans bramkowy to: 16-18. W rundzie jesiennej na boisku pojawiło się w drużynie 26 zawodników. Najdłużej na boisku przebywał - Dawid Słowik 1260 minut. Najlepszym strzelcem drużyny był Szymon Gonciarz, który zdobył 8 bramek. Zawodnicy otrzymali 50 kartek żółte oraz 2 czerwone i tym kończą rundę jesienną. Warto dodać,

że Seniorzy są niepokonani od siódmej kolejki. Od rundy jesiennej trenerem drużyny Seniorów został pan Piotr Śmietana, były zawodnik Sandecji Nowy Sącz.

Sekcja trampkarzy z rocznika 2004 i młodsi prowadzona przez trenera Krzysztofa Dudę zajmuje obecnie szóstą pozycję. Rozegrali 9 spotkań, zdobywając cztery zwycięstwa co daje 12 punktów i ponieśli pięć porażek.

Nasza druga sekcja to Młodzi Juniorzy z rocznika 2001 - 2002 prowadzona przez trenera Dawida Słowika. Po awansie do I ligi zawodnicy zmagali się z najlepszymi drużynami z regionu nowosądeckiego. W debiutanckim sezonie młodzież nie zawiodła kibiców i zajęła wysokie trzecie miejsce. Piłkarze rozegrali 10 spotkań zdobywając 18 punktów, mając na koncie 6 zwycięstw i 4 porażki. Najlepszym strzelcem okazał się Sebastian Babik.

W tym roku utworzona została nowa sekcja Juniorów Starszych, któ-

rych szeregach zasilili młodzież z rocznika 1999 – 2000. Ku zaskoczeniu wszystkich drużyna zajęła II miejsce, zdobywając 19 punktów w dziesięciu rozegranych meczach. Na swoim koncie mają 6 zwycięstw, 1 remis i 3 porażki. Najlepszym zawodnikiem jest Sebastian Majerski. Drużyna prowadzona przez trenera Piotra Śmietanę.

Kibicom serdecznie dziękujemy za obecność na spotkaniach ligowych, doping i wsparcie.

Do zobaczenia w rundzie wiosennej!!!!

David Słowik

Zakupy Inwestycyjne w Zakładzie Gospodarki Komunalnej w Łącku w 2017 r.

Inwestycja I
Zakup ciągnika Fendt Farmer 308 C.
Cena zakupu – **88 200,00 zł.**

Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych EMPOL Sp. z o.o.
Os. Rzeka 133, 34-451 Tylmanowa
Tel.: (018)26-250-95, fax: (018)26-253-53

Zasady segregacji odpadów w Gminie Łącko

ZASADY SEGRAGACJI

- Usunąć pozostałości z opakowań i butelek
- Zgnieść kartony, butelki i puszki przed wyrzuceniem
- Nie tłuc szklanych opakowań
- Opakowania wyrzucać bez nakrętek i kapsli

**TWORZYWA
SZTUCZNE,
METALE**

WRZUCAMY:

- Odkręcone i zgniecione plastikowe butelki po napojach
- Nakrętki
- Plastikowe opakowania po produktach spożywczych
- Opakowania wielomateriałowe (np. kartony po mleku i sokach)
- Opakowania po środkach czystości, kosmetykach
- Puszki po napojach, konserwach
- Folie aluminiowe
- Metale kolorowe

NIE NALEŻY WRZUCAĆ:

- Butelek i pojemników z zawartością
- Plastikowych zabawek
- Opakowań po lekach i zużytych artykułach medycznych
- Części samochodowych
- Zużytych baterii i akumulatorów
- Zużytego sprzętu elektronicznego
- Termometrów i strzykawek

**OPDADY
ZMIESZANE**

WRZUCAMY:

- wszystko to, czego nie można odzyskać w procesie recyklingu, z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych

PSZOK

Do Punktów Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych można bezpłatnie oddać następujące odpady:

- odpady segregowane
- odpady wielkogabarytowe w tym zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, opony, itp.
- odpady biodegradowalne
- odpady remontowo-budowlane
- przeterminowane leki, zużyte baterie, odpady problematyczne i niebezpieczne

SZKŁO

WRZUCAMY:

- Słoiki
- Butelki po napojach alkoholowych
- Butelki po olejach roślinnych

NIE NALEŻY WRZUCAĆ:

- Ceramiki, doniczek, porcelany, fajansu, kryształów
- Szklą okularowego
- Szklą żaroodpornego
- Zniczy z zawartością wosku
- Żarówek, świetlówek, reflektorów
- Szklanych opakowań po kosmetykach
- Opakowań po lekach, rozpuszczalnikach, olejach silnikowych

PAPIER

WRZUCAMY:

- Opakowania z papieru, kartonu, tektury
- Katalogi, ulotki, gazety, czasopisma
- Papier szkolny i biurowy (zeszyty, książki)
- Torby i worki papierowe

NIE NALEŻY WRZUCAĆ:

- Ręczników papierowych, zużytych chusteczek higienicznych i środków higieny
- Kartonów po mleku i napojach
- Zatłuszczonego lub mocno zabrudzonego papieru
- Papierowych worków po nawozach, cementie i innych materiałach budowlanych

**ODPADY
ROŚLINNE**

WRZUCAMY:

- Obierki z owoców i warzyw
- Drobne gałęzie drzew i krzewów
- Skoszoną trawę, liście, kwiaty

NIE NALEŻY WRZUCAĆ:

- Resztek jedzenia, zwłaszcza mięsa i kości zwierząt
- Oleju jadalnego
- Leków
- Popiołu z węgla kamiennego
- Ziemi, kamieni
- Innych odpadów komunalnych (w tym niebezpiecznych)

PAMIĘTAJ! Zbieranie odpadów komunalnych bez wydzielenia odpadów surowcowych (PLASTIK, PAPIER, SZKŁO) nie stanowi selektywnego zbierania odpadów komunalnych

Wydarzenia Gminy Łącko w fotograficznym skrócie

Gminne obchody Narodowego Święta Niepodległości

Kiermasz Świąteczny na łąckim Rynku

WÓJT GMINY ŁĄCKO JAN DZIEDZINA
SERDECZNIE ZAPRASZA NA

Koncert Noworoczny 2018

ORKIESTRA REPREZENTACYJNA STRAŻY GRANICZNEJ

pod dyrekcją ppłk. SG dr. hab. Stanisława Strączka
i mjr. SG mgr. Leszka Mieczkowskiego

Soliści:

Anna Spychalska - sopran

Natalia Zabrzaska - sopran

Romuald Spychalski - tenor

oraz:

Anna Gromala, Iwona Chruślicka, Iwona Gałysa,
Tomasz Jarosz, Marcin Wnęk, Rafał Talarczyk

Prowadzenie: Justyna Kaczmarczyk i Jakub Bulzak

6 STYCZNIA 2018, godz. 17⁰⁰

HALA WIDOWISKOWO-SPORTOWA W ŁĄCKU

GMINA ŁĄCKO

WSTĘP WOLNY

